საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 15 სექტემბერი, 2012 წელი.

№177 (7053)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ცრუობით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

სააკაშვილის რეჟიმის „ჯოლორიების“ ახალი ტერორი

„საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა შვილი დასაკარგავი?“

③

ილია მეორე:

გამოკითხვების მიხედვით, ყოფილ საბჭოთა ქვეყნებს შორის საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიას და პატრიარქს ყველაზე მეტად ენდობიან ②

ოლეგ კალუგინის „მშვიდობით, ლუბიანკა!“ და მივიწყებული რეკომენდაციები ⑤

ვაშინგტონი ქართულ ოპოზიციას ურჩევს ჯანყი არ მოაწყოს ⑧

„მე არ ვიცი, რა არის სიყვარული...“ ⑦

„მე არ ვიცი რა არის სიყვარული, იმიტომ, რომ არასდროს არავის ვყვარებივარ, მაგრამ ყველაზე მეტად მისი გაცემა შემიძლია – მათთვის, ვინც იმსახურებს ამას და ასევე მათთვისაც, ვინც არ იმსახურებს“.

არჩევნები, არჩევნები, არჩევნები... და ვინ ავირჩიოთ? ⑥

წარმოსახვითი საუბარი აკაკი წერეთელთან, პოეტის ჩანაწერების მიხედვით

პარაკლისი

ილია მეორე: გამოკითხვების მიხედვით, ყოფილ საბჭოთა ქვეყნებს შორის საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიას და პატრიარქს ყველაზე მეტად ენდობიან

— ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ სიონის ტაძარში ქადაგებისას განაცხადა.

უწმინდესმა სიონში პარაკლისი ახალი სასწავლო წლისა და საეკლესიო ახალი წლის დაწყებასთან დაკავშირებით ჩაატარა.

პარაკლისის დაწყებამდე უწმინდესმა ტაძარში შეკრებილ სასულიერო აკადემიისა და სემინარიის სტუდენტებს, მრევლს მიმართა.

როგორც პატრიარქმა ბრძანა, ღვთის წყალობაა, რომ დღეს ჩვენ გვაქვს სასულიერო სემინარია, აკადემია, უნივერსიტეტი და 40 სკოლა-გიმნაზია, ეს კი წინა წლებში წარმოუდგენელი იყო.

საქართველოს პატრიარქი მიიჩნევს, რომ ეს არის ღვთის წყალობა საქართველოზე.

უწმინდესმა, ასევე, აღნიშნა, რომ საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია განსაკუთრებულია.

„გუშინ ვიყავი ამერიკის ელჩის რეზიდენციაში, სადაც მითხრეს, რომ ტარდება გამოკითხვები და ამ გამოკითხვებით ყველაზე მეტად პოსტსაბჭოთა ქვეყნებს შორის საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიას და მის პატრიარქს ენდობიან. ამ მხრივ საქართველო პირველ ადგილზეა. ეს ნიშნავს ღვთის მადლსა და წყალობას ჩვენზე. ეს მადლი უნდა შევინარჩუნოთ, როგორც ძვირფასი საუნჯე", — ბრძანა ილია მეორემ.

პატრიარქმა მოუწოდა ახალგაზრდებს, აიღონ პასუხისმგებლობა მომავალზე, უნდა იფიქრონ, რისი გაკეთება შეუძლიათ საკუთარი მხრიდან, რა არის მათი შეწირულობა მეცნიერებაში, საქმეში, ლოცვაში.

უწმინდესმა გაიხსენა მოსკოვის სასულიერო სემინარიასა და აკადემიაში სწავლების წლები და მოუწოდა სემინარიისა და აკადემიის სტუდენტებს, მიიღონ სიბრძნე, განათლება, უძველესი წიგნები, რადგან წიგნის ცოდნის მიღების თვალსაზრისით ვერანაირი თანამედროვე ტექნოლოგიები ვერ შეედრება.

თვალის ახელა

დამშვიდობება „ნაცების" ბოლშევიზმთან

იყო დრო, როდესაც ე. წ. „დიდი ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ" მხურვალე გამოძახილი, აღფრთოვანება და მხარდაჭერა პოვა იმდროინდელი დასავლური სამყაროს გარკვეულ ინტელექტუალურ წრეებში და ამ წრეების მიერ ლენინის მთავრობა იმ დროის მსოფლიოში ლამის ყველაზე განათლებულ, პროგრესულ ადამიანთა გუნდად იქნა გამოცხადებული.

ბოლშევიკებთან არ თაკილობდნენ თანამშრომლობას, სავაჭრო-ეკონომიკურ ურთიერთობებს, სამხედრო-პოლიტიკურ კავშირებს... როგორც ჩერჩილი, ანრი ბარბიუსი, ჰერბერტ უელსი, ჟურნალისტი ჯონ რიდი, მეწარმე არმანდ ჰამერი და მრავალი სხვა გამოჩენილი პიროვნება ამტკიცებდა, რომ ლენინის მიერ შექმნილი სახელმწიფო კატეგორიის ახლებურ ტიპს, იდეალთან მაქსიმალურად მიახლოებულ პოლიტიკურ სისტემას წარმოადგენდა. კლასთა ბრძოლის ლენინური თეორია კი სოციალური სამართლიანობის და მომავალი საყოველთაო კეთილდღეობის გენიალურ თეორიულ გააზრებად, უკლებლივ და, ამიტომ, ბოლშევიკური საზოგადოების საფუძვლად მიიჩნეოდა. რაც შეეხება ისეთ „მეორეხარისხოვან დეტალებს", როგორებიც იყო არისტოკრატიის, სამღვდელოების, შეძლებული გლეხობის, მეწარმეების, სამეცნიერო და შემოქმედებითი ინტელიგენციის ტოტალური დახვრეტა-განადგურება, „გოლოდომორი" უკრაინაში, ტროცკის მიერ გამოგონილი საკონცენტრაციო ბანაკების სისტემა და სხვ., ეს ყველაფერი აღიქმებოდა „დიადი რეფორმების" თანმდევ „გარკვეულ ხარჯებად", რომლებიც ვერ ცვლიდნენ კომუნისტური „პროგრესის" ძირითად ვექტორს. ლენინის, ტროცკის, სტალინისა და მათი თანამებრძოლების „პროგრესული" იდეები და რიტორიკა ყველაფერს „ამართლებდა".

დასავლეთს თვალი საბოლოოდ მაშინ აეხილა, როდესაც მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ წითელი იმპერიის ტანკები დემოკრატიული ქვეყნების საზღვრების სიახლოვეს განლაგდა. „ბოროტების იმპერია", ბოლოს და ბოლოს, ისტორიის სანაგვეზე აღმოჩნდა, მაგრამ ამ ყოვლისმომცველი ჯოჯოხეთის მთავარ შემოქმედად პრაქტიკულად მხოლოდ სტალინი გამოცხადდა. ლევ ტროცკი ბოლო დრომდე დასავლური მემარცხენეობის საკულტო ფიგურად რჩებოდა; ბუხარინი, ზინოვიევი, კამენევი და სხვები კი დღემდე ლამის მოწამეთა რანგში არიან აყვანილნი. რაც შეეხება ლენინის „ნამოღვაწარსა" და კლასთა რევოლუციური ბრძოლის დამანგრეველ თეორიას, რომელიც საფუძვლად ედო ადამიანთა ჟლეტას, ერთპარტიულ ტოტალიტარიზმსა და სხვაგვარად მოაზროვნეთა უსასტიკეს დევნას, მთელი ეს საშინელება ჯერ კიდევ არ არის სათანადოდ შეფასებული, თუ არ ჩავთვლით ზოგიერთ აკადემიურ გამოკვლევას, რომლებიც ძირითადად მხოლოდ სპეციალისტთა წრეებისათვის არის ცნობილი...

ბოლშევიზმის კარიკატურული ანალოგი — საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება, რომელიც ისედაც გამოირჩევა უმაგალითო უწიგნურობითა და ინტელექტუალური სილატაკით, ცხადია, ვერ გაითვალისწინებს ისტორიის გაკვეთილებს. „ნაცმოძრაობის" პოლიტიკური იდეალი და მთავარი მიზანი რომ უვადო ერთპარტიული მმართველობაა, ეს აქამდეც ცხადი იყო, თუმცა ეს პირწმინდად ბოლშევიკური პრინციპი აშკარად და შეუნიღბავად ახლახანს გააცხადა სააკაშვილმა — ეგლა მაკლია, ჩემი აშენებული ქვეყანა მაგათ გადავაბარო და დავანგრევინოო.

სახელმწიფოსა და ერთპარტიულ რეჟიმს, ხელისუფლებასა და მმართველ პარტიას შორის აქ ტოლობის ნიშანია დასმული. „ნაცმოძრაობის" ერთპარტიული სისტემის შეცვლა პოლიტიკური პლურალიზმით, ცხადია, გამოიწვევს რეჟიმის ნგრევას, რაც მათს გაუკუღმართებულ ცნობიერებაში იმავდროულად ქვეყნის ნგრევადაც აღიქმება. ლიბერალური დემოკრატიის ნიღბით მოსულმა ხელისუფლებამ, უბრალოდ, არ იცის სხვაგვარად მართვა. მათი შავ-თეთრი აზროვნება გაუთავებლად შტამპავს მტრის ხატს, მტერთან ბრძოლაში კი ნებისმიერი მეთოდია გამართლებული. მენტალურად ისინი ბოლშევიკების პირდაპირი მემკვიდრეები რომ არიან, ეს კიდევ ერთხელ დაადასტურა ვანო მერაბიშვილის გახმაურებულმა წამოცდენამ „კლასის გაქრობის" შესახებ. საინტერესოა, ვის ან რას გულისხმობდა ეჭს შსს მინისტრი? საფიქრებელია, იგი სხვაგვარად მოაზროვნეებს, უფრო ზუსტად, საერთოდ მოაზროვნე ადამიანებს ემუქრებოდა. ძნელია, ეს მხოლოდ ტერმინოლოგიურ უმეცრებას დავაბრალოთ. ეს გაუცნობიერებელი, „ნაცმოძრაობისათვის" აბსოლუტურად ორგანული ლენინიზმია, რაც, სხვათა შორის, ზუსტად შენიშნა ეუთოს საპარლამენტო ასამბლეის პრეზიდენტმა რიკარდო მილიორმა და საქართველოში ამჟამად მიმდინარე საარჩევნო პროცესთან დაკავშირებით გამოიყენა კიდევაც სიტყვა „ლენინიზმი".

ვეკითხებით ჩვენს თანამოქალაქეებს: რა არის ლენინურ-ბოლშევიკურ მენტალობასა და მართვის სისტემაზე უფრო მიუღებელი და დრომოჭმული? რა არის ქვეყნისა და მისი მომავლისათვის ამაზე უფრო მომაკვდინებელი?

საბედნიეროდ, „ნაცმოძრაობა" გვემშვიდობება; გვემშვიდობება გაშიშვლებული, ნიღაბჩამოხსნილი, ლუსტრირებული. მიმდინარე საარჩევნო კამპანიაში საქართველოს მოსახლეობისა და საერთაშორისო თანამეგობრობის წინაშე ის წარსდგა თავისი ნამდვილი სახით. ეს შიშისგან მორღვეული, გარდაუვალი მარცხით გაავებული ბოლშევიკების სახეა.

საქართველო აღარასოდეს დაუბრუნდება ბოლშევიზმს!

„ქართული აკადემია"
14.IX.2012.

სხვა გაზეთიდან

ივანიშვილი სააკაშვილს „პროფესიონალ მატყუარასა" და „მამაძაღლს" უწოდებს

ქართველი მილიარდერი, ოპოზიციონერი ლიდერი ბიძინა ივანიშვილი პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს „პროფესიონალ მატყუარასა„ და „მამაძაღლს" უწოდებს, — ამის შესახებ ბიძინა ივანიშვილის მიერ „ფრანს პრესისთვის" მიცემული ინტერვიუს ინგლისურენოვან ვერსიაშია საუბარი.

როგორც ბიძინა ივანიშვილი ინტერვიუში ამბობს, მისმა მთავარმა ოპონენტმა სააკაშვილმა საქართველო, რომელსაც დასავლეთის მხარდაჭერა აქვს, გადააქცია ისეთ ავტორიტარულ სახელმწიფოდ, როგორიც ქვეყნის მტერი რუსეთია. „ფაქტობრივად, აქ არის ავტორიტარული მმართველობა. ნუთუ აქ არსებული სიტუაცია უკეთესია, ვიდრე რუსეთში ან ბელორუსში?!" — აღნიშნავს ივანიშვილი.

ამასთან, „ქართული ოცნების" ლიდერი დარწმუნებულია, რომ მისი კოალიცია ოქტომბრის არჩევნებზე სააკაშვილის მმართველობას დაამარცხებს. მისივე თქმით, ის მზად არის დაიწყოს მასობრივი გამოსვლები იმ შემთხვევაში, თუ არჩევნებზე სერიოზულ დარღვევებს აღმოაჩენენ. „ჩვენ შეგვიძლია ქუჩაში მილიონი ადამიანი გამოვიყვანოთ. ვიმოქმედებთ კანონის ფარგლებში, მშვიდობიანად და არ დავუშვებთ კონფრონტაციას", — აცხადებს ივანიშვილი.

როგორც „ფრანს პრესი" წერს, ივანიშვილი სააკაშვილს რუსეთთან ომის პროვოცირებაში ადანაშაულებს. „მე არ მინდა გავაკრიტიკო პუტინი, რადგან არ მინდა დავემსგავსო სააკაშვილს და ვაკრიტიკო დიდი ქვეყანა. ჩვენ გვექნება საუბარი რუსეთთან და მოვახდენთ ურთიერთობის ნორმალიზებას და არ მინდა ამის ხელშეშლა. როგორ უნდა ვაკრიტიკო პუტინი, როდესაც გვყავს სააკაშვილი", — განაცხადა ბიძინა ივანიშვილმა.

მისივე თქმით, ის სააკაშვილს ეხმარებოდა 2003 წლის „ვარდების რევოლუციის" შემდეგ, თუმცა, 2007 წლის 7 ნოემბერს ანტისამთავრობო დემონსტრაციის ძალადობრივი გზით დარბევის გამო დახმარება შეწყვიტა. „ძალიან გავბრაზდი ამის გამო. მე ყოველ წუთში ვურეკავდი მას. ის მამაძაღლია, რადგან მომატყუა, თითქოს ჩემი რჩევის გათვალისწინებით გადადგა, თუმცა, სინამდვილეში ამერიკის ზეწოლის გამო გააკეთა ეს", — აღნიშნა ივანიშვილმა.

„ქართული ოცნების" ლიდერის თქმით, სააკაშვილი აშენებს მისი ფულით, უგემოვნოდ და საკუთარ თავს ალმაშენებელს უწოდებს. „ის პროფესიონალი მატყუარაა", — ამბობს ივანიშვილი.

რაც შეეხება მის პოლიტიკურ გეგმებს, ბიძინა ივანიშვილის განცხადებით, მას არ გააჩნია ხანგრძლივადიანი პოლიტიკური ამბიციები და პრემიერ-მინისტრად დანიშვნიდან ორი წლის შემდეგ პოლიტიკიდან წავა, მთავრობას კი საკუთარ გუნდს ჩააბარებს.

რაც შეეხება „ფრანს პრესისთვის" მიცემული ინტერვიუს ფრანგულენოვან ვერსიას, მასში არ არის ნახსენები სააკაშვილთან მიმართებაში ნათქვამი სიტყვა „მამაძაღლი".

საპროტესტო აქცია

„მეტი სარგებელი რუსეთს"

„ქართული ოცნება" ხელისუფლებას სტრატეგიული ობიექტების რუსეთისთვის მიყიდვაში ადანაშაულებს.

კოალიციის ახალგაზრდული ორგანიზაციის აქტივისტებმა გუშინ ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსთან საპროტესტო აქცია — „მეტი სარგებელი რუსეთს" გამართეს.

აქტივისტების განცხადებით, ხელისუფლების წარმომადგენლები უშედეგოდ ცდილობენ ბიძინა ივანიშვილი და კოალიცია „ქართული ოცნება" რუსულ პროექტად წარმოაჩინონ, რეალურად კი რუსეთის ინტერესების გამტარებელი მმართველი გუნდია და ამის მაგალითი ქვეყნის სტრატეგიული ობიექტების რუსეთისთვის მიყიდვაა.

როგორც „ქართული ოცნების" აქტივისტები აცხადებენ, ამ პროცესის მთავარი შემოქმედი ყოფილი ეკონომიკის მინისტრი კახა ბენდუქიძეა, რომელიც მინისტრობის პერიოდში დაწყებულ საქმეს დღესაც არაფორმალურად განაგრძობს, ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო კი გადაქცეულია ნოტარიუსის პალატად, რომელიც ქვეყნის საწინააღმდეგო გადაწყვეტილებებზე აწერს ხელს.

აქციის ფარგლებში ახალგაზრდებმა სამინისტროსთან კახა ბენდუქიძის საწინააღმდეგო პლაკატები და იმ ობიექტების ჩამონათვალი წარმოადგინეს, რომლებიც მათი თქმით, ბენდუქიძემ რუსეთს მიყიდა.

ჩამონათვალში ჟინვალის, შაორის, ხრამის და რიონის ჰესები, ასევე რკინიგზა, „ფერო", „საზტრანსგაზი", გაზისა და ნავთობის გამანაწილებელი კომპანიები და ბანკები მოხვდა.

ინფორმაცია

არჩევნების გაყალბების შემთხვევაში, ჩვენ არ გავჩერდებით

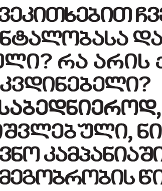

— ამის შესახებ გუშინდელ პრესკონფერენციაზე „თავისუფალი საქართველოს" ლიდერმა კახა კუკავამ განაცხადა.

მისი თქმით, მათი სტრატეგიაა, რომ საპარლამენტო არჩევნების გაყალბების შემთხვევაში ხელისუფლებას გამარჯვება კი არ მიულოცონ, არამედ ქუჩაში გამოვიდნენ და მასობრივი აქციები გამართონ.

„ჩვენ მზად ვართ, შევასრულოთ მოწინავეს ფუნქცია. მთავარია, „ქართულმა ოცნებამ" მიიღოს გადაწყვეტილება, იბრძოლონ ბოლომდე და არ დათანხმდნენ ვიცე სპიკერების ან სხვა პოსტებს. ღმერთმა მომასწროს იმ დღეს, რომ „ქართულმა ოცნებამ" მასობრივი აქციებით დაიცვას ხალხის არჩევანი", — განაცხადა კახა კუკავამ.

მისივე თქმით, ეს გზა არის რთული, თუმცა აღნიშნა, რომ მსოფლიოში დღეს ავტორიტარული რეჟიმების დამხობა ქუჩის აქციებით ხდება.

სადამკვირვებლო მისიას მანდატი 1 წლით გაუხანგრძლივდა

საქართველოში ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიას მანდატი 1 წლით, 2013 წლის 14 სექტემბრამდე გაუხანგრძლივდა. ამ პერიოდში ევროკავშირი ბიუჯეტიდან 20,9 მილიონ ევროს გამოყოფს.

როგორც საგარეო და უსაფრთხოების საკითხებში ევროკომისარმა ქეთრინ ეშტონმა განაცხადა, ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიამ მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა საქართველოში უსაფრთხოებისა და სტაბილურობისთვის გასული ოთხი წლის განმავლობაში.

„მივესალმები მანდატის გაგრძელებას ერთი წლით, რომელიც მისცემს მისიას შესაძლებლობას, გააგრძელოს თავისი ძალისხმევა კონფლიქტის შედეგად დაზარალებული მოსახლეობის ყოველდღიური ცხოვრების გაუმჯობესებაში", — განაცხადა ეშტონმა.

ევროკავშირი მიიჩნევს, რომ ჟენევის დისკუსიების მონაწილე ყველა მხარემ უნდა გააგრძელოს ძალისხმევა მშვიდობიანი დარეგულირების მისაღწევად.

ამასთან, ევროკავშირი მოუწოდებს რუსეთს, შეასრულოს ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ 6-პუნქტიანი შეთანხმება.

ინფორმაცია საქართველოში ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიამ გაავრცელა.

ინტერპრესნიუსი

ემიგრანტ ქართველთა საყურადღებოდ!

ამ ტკივილით სავსე კითხვას, ალბათ, ჯერ კიდევ იმდროინდელ კითხვას, როდესაც ქართველი ტყვეებით სავსე იყო სტამბოლის, კაიროს და დამასკოს ტყვეთა ბაზრები, წელს ერთმნიშვნელოვანი პასუხი გასცა საქართველოს ვარდოვანმა ხელისუფლებამ. ე.წ. ნაციონალური მოძრაობის რეჟიმის სახელით პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა, საგარეო საქმეთა მინისტრმა გრიგოლ ვაშაძემ და ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარემ ზურაბ ხარატიშვილმა არა სიტყვით, არამედ თავიანთი გადაწყვეტილებებით, ბრძანებებით და ქმედებებით ერთმნიშვნელოვნად განაცხადეს:

– ყველგან!

საქართველოს ცენტრალურმა საარჩევნო კომპანიამ წელს მომხიბვლელი ლოზუნგი აირჩია – „ავსახავთ რეალობას!“ იმის სანახავად, როგორია მათემატიკოს ზურაბ ხარატიშვილის მიერ დანახული რეალობა, მოდით, კიდევ ერთხელ წავიკითხოთ ის უნამუსო ტყუილი, რასაც მათემატიკოსის დაქვემდებარებაში მყოფი უწყება თურმე „რეალობად (ა)სახავს“:

ცესკო-მ საზღვარგარეთ დამატებითი საარჩევნო უბნების შექმნის გადაწყვეტილება მიიღო. როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ცესკოდან აცნობეს, საზღვარგარეთ აქტიური საარჩევნო უფლების მქონე ამომრჩეველთა რაოდენობა 42 613-ს შეადგენს.

მათ შორის 1 409 ამომრჩეველმა 10 სექტემბრის ჩათვლით საკონსულო საარჩევნო რეგისტრაცია გაიარა.

აღნიშნული მონაცემების საფუძველზე, ცესკომ მიიღო გადაწყვეტილება სხვა სახელმწიფოებში დამატებითი საარჩევნო უბნების შექმნის შესახებ.

დამატებითი საარჩევნო უბნები შეიქმნა – **№43 საარჩევნო უბანი** – ესპანეთის სამეფო, **ქ. ბარსელონა; №44 საარჩევნო უბანი** – კანადა, **ქ. ოტავა;** №45 საარჩევნო უბანი – ირლანდია, **ქ. დუბლინი;** №48 საარჩევნო უბანი – უნგრეთი, **ქ. ბუდაპეშტი;** №49 საარჩევნო უბანი – პორტუგალიის რესპუბლიკა, **ქ. ლისაბონი.**

საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ მიწოდებული მონაცემების საფუძველზე, ცესკო-ს დადგენილებით, საზღვარგარეთ 42 საარჩევნო უბანი შეიქმნა.

42,613?!

თურმე საქართველოს საზღვარგარეთ 42,613 აქტიური უფლების მქონე ამომრჩეველი ჰყოლია!

და თურმე 10 სექტემბრისთვის მხოლოდ 1409 ადამიანს გაუვლია რეგისტრაცია, 10 სექტემბრისთვის, არჩევნებამდე 21 დღით ადრე – 1409 კაცი ჩემს ბავშვობაში, ალბათ, ჩემს სოფელში ცხოვრობდა... არაა თერნალი დიდი სოფელი...

მინდა შეგახსენოთ, რომ იმავე ცესკოს და მის დანამატად ქცეულ კაციტაძის „ასდუკ“-ის მონაცემებით, თურმე თავად საქართველოში 3,621,000 ამომრჩეველია, რაც თუ საქართველოში მცხოვრებთა სავარაუდო რაოდენობას შევადარებთ (საქართველოს სტატისტიკის ცენტრალური სააგენტოს მონაცემებით – 4,469,000ძ, გამოდის, რომ საქართველოს მოსახლეობის 81% – აქტიური ამომრჩეველია, რაც მსოფლიოში ერთ-ერთი უმაღლესი მაჩვენებელია! თუმცა ქვეყანაში, სადაც ზოგიერთ სოფელსა და რაიონში უფრო მეტი ამომრჩეველია რეგისტრირებული, ვიდრე იქ სინამდვილეში ადამიანი ცხოვრობს, ყველაფერი მოსულა!

მაგრამ თუ საზღვარგარეთ დავბრუნდებით და ვიკითხავთ, რამდენი ქართველი არის წასული ემიგრაციაში, აღმოჩნდება, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ ეს არც იცის და არც აინტერესებს. ხელისუფლების წევრები ლაპარაკობენ, რომ შეიძლება ეს იყოს 300 ათასიდან 500 ათასამდე კაცი... მაგრამ უცხოური საერთაშორისო ორგანიზაციები ასახელებენ სრულიად განსხვავებულ და გაცილებით მაღალ ციფრებს – მაგალითად, ისეთი ავტორიტეტული ორგანიზაციების მონაცემებით, როგორიცაა გაერო, მსოფლიო ბანკი და მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაცია, საქართველოდან ემიგრანტთა რაოდენობა 1990 წლიდან მუდმივად იზრდება (მცირედი გამონაკლისი იყო 2005-2006 წლები, როცა ხალხის გადინება შემცირდაძ, და თუ 2005 წელს ქართველ ემიგრანტთა ოდენობა, სავარაუდოდ, 1,025,000 იყო (აქედან 634,000 – რუსეთში!ძ, რაც ქვეყნის მაშინდელი მოსახლეობის 22%-ს შეადგენდა, დღეს იმავე ორგანიზაციების მონაცემებით სავარაუდო ციფრი უკვე 1,1-1,2 მილიონია, რაც ქვეყნის მოსახლეობის 25,1%-ს შეადგენს. ამ მაჩვენებლით საქართველო მსოფლიოში ლიდერთა შორისაა – მე-20 ადგილს იკავებს და პოსტსაბჭოთა ქვეყნებიდან მას მხოლოდ სომხეთი უსწრებს (28,2%ძ.

აქვე ისიც უნდა აღვნიშნოთ, რომ იმ დროს, როცა საქართველოს ხელისუფლება ვალების დაგროვებით და გიგანტომანიურ და ფუქსავატურ პროექტებში ასეულ მილიონი დოლარის ხარჯვით არის გატაცებული (საიდანაც მერე უდიდესი ნაწილი მათ საკუთარ ჯიბეებში ხვდებაძ და როცა საქართველოს საგარეო ვაჭრობის უარყოფითმა სალდომ 4 მილიარდ დოლარს, ანუ ქვეყნის მთლიანი შიდა პროდუქტის 40%-ს გადააჭარბა, სწორედ ქართველი ემიგრანტები არიან ის ძალა, რომელთა მეოხებით ქვეყნის ეკონომიკა ოდნავ მაინც სულს ითქვამს. ყოფილი პრემიერ მინისტრის ნიკა გილაურის აღიარებით, ამ უარყოფითი სავაჭრო სალდოს დაფარვა 25%-ით მაინც სწორედ საზღვარგარეთ წასული საქართველოს მოქალაქეების მიერ საკუთარი ნათესავებისათვის გადმორიცხული წლიურად მილიარდზე მეტი დოლარით ხდება! საქართველოში დარჩენილი ოჯახების ლამის მეხუთედს არაოფიციალური სტატისტიკით, სწორედ უცხოეთში მყოფი ნათესავები არჩენენ. და სწორედ ამ ხალხს, რომელთა უმეტეს ნაწილს არა ძალიან ფუფუნებაში მცხოვრები ლეგალური ემიგრანტები, არამედ გაჭირვებული ქალები, უცხოეთში მომვლელებად გადახვეწილი არალეგალური მიგრანტები წარმოადგენენ, სხვათა შვილებს და დედებს რომ უვლიან და საკუთარი შვილების ნატვრაში ამოსდით სული, **სწორედ ამ სამშობლოზე და ახლობლებზე მზრუნავ ადამიანებს საქართველოს კრიმინალური და კორუმპირებული რეჟიმი აუწერელი ცინიზმით უარს ეუბნება მათი უპირველესი მოქალაქეობრივი უფლების ასრულებაზე!..**

თუ დავუშვებთ, რომ საზღვარგარეთ, სულ ცოტა 1,1 მილიონი საქართველოს მოქალაქე ცხოვრობს, ხოლო ცესკო-მ მხოლოდ 42,163 ამომრჩეველი დააფიქსირა, გამოდის, რომ ქვეყანა, რომლის შიდა მოსახლეობის 81% აქტიური ამომრჩეველია, ქვეყნიდან გასულ ემიგრანტთა მხოლოდ 0.04%-ს აძლევს საარჩევნო უფლებას!!

81% და 0.04%!

როგორ მოახერხეს ეს მიხეილ სააკაშვილმა და მისმა დამქაშებმა?

ჯერ ერთი, ვაშაძის უწყებამ გამოსცა ბრძანება, რომლის მიხედვით 2003 წელს შევარდნაძის დროს გაუქმებული მოთხოვნა ამომრჩეველთა წინასწარი საკონსულო რეგისტრაციის აუცილებლობის შესახებ ისევ ძალაში შევიდა. სხვათა შორის, ძალიან საინტერესოა, რომ 2003 წელს ამ ბარიერის გაუქმების ინიციატორი სწორედ ოპოზიციური ძალები და მათ შორის – მიხეილ სააკაშვილი იყო! მაგრამ მაშინ შევარდნაძის საწინააღმდეგოდ დარაზმული საზოგადოებაც და ემიგრაციაც სააკაშვილის მხარდამჭერი იყო, ახლა კი სიტუაცია შეიცვალა და საგარეო საქმეთა სამინისტრომ ძველი შეზღუდვა აღადგინა, თან რეგისტრაციის გასავლელად ძალიან მცირე დრო მისცა მოქალაქეებს, და თან სპეციალურად შეეცადა, რომ უცხოეთში მცხოვრებთა ფართო ფენებს ეს ინფორმაცია არც გაეგოთ.

მაგრამ გაცილებით უარესი და დრაკონული იყო ვაშაძის შემდეგი ნაბიჯი – მან თავისი ბრძანებით მოსთხოვა საზღვარგარეთ მცხოვრებ მიგრანტებს, რომ საკონსულო რეგისტრაციისათვის მათ

სააკაშვილის რეჟიმის „ჯოლორიების“ ახალი ტერორი

„საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა შვილი დასაკარგავი?“

უნდა წარმოედგინათ უცხოეთში ჩაწერის დამადასტურებელი დოკუმენტი (საბჭოთა კავშირში და რუსეთში აღზრდილი და „გამოწრთობილი“ გრიგოლ ვაშაძე იმდენად დილეტანტი აღმოჩნდა, რომ არც კი იცოდა, რომ ჩაწერის ინსტიტუტი დასავლეთის უმრავლეს ქვეყნებში არც არსებობს, მერე ეს შეიცვალა ფრაზით – „საცხოვრებელი ადგილიდან წარმოდგენილი დოკუმენტი“ძ. თუ იმას გავითვალისწინებთ, რომ იგივე მსოფლიო ბანკის და გაეროს მონაცემებით ქართველ ემიგრანტთა დაახლოებით 75% არალეგალურად ცხოვრობს, მათთვის ასეთი დოკუმენტის მოთხოვნის აუცილებლობა მათი დეპორტაციის საფრთხეს უკავშირდება!

ამით ვაშაძემ და სააკაშვილმა ცინიკურად უთხრეს ქართველ ემიგრანტებს:

– ჯობს სახლებში დაეტიოთ და არ მოხვიდეთ არჩევნებზე, თორემ ხომ იცით, რეადმისიაზე ხელი გვაქვს უკვე მოწერილი და დაემშვიდობებით თქვენს სამუშაოს, უცხოეთში სიმწრით მოწყობილ თქვენს ბუდეს და იმის მაგიერ, რომ თქვენ ახლობლებს უგზავნოთ ყოველთვიურად საქართველოში ფული და ისინი გადაარჩინოთ, საქართველოში დეპორტირებულებს, თქვენც მათსავით უმუშევრად ყოფნა და თავის გადარჩენაზე ფიქრი მოგიწევთო!

ეს არის ღია, დაუფარავი, ცინიკურ-გესლიანი სახელმწიფო ტერორი საკუთარი მოქალაქეების მიმართ, რომელსაც სააკაშვილის რეჟიმის თანამედროვე „ჯოლორიები“ ახორციელებენ!

დაბოლოს, როცა ემიგრანტთა აქტიურმა საპროტესტო მოძრაობამ, რომელიც მთელ ევროპას და ჩრდილოეთ ამერიკას მოედო, მიხეილ სააკაშვილს, ვაშაძეს და ხარატიშვილს აფიქრებინათ, რომ ესეც არ იყო საკმარისი, არჩევნები ორშაბათ დღეს სწორედ იმიტომ დანიშნეს, რომ მათ მიერვე შეთხზული სიყალბე, რომ თურმე საზღვარგარეთ 50,000-ზე ნაკლები ქართველი ამომრჩეველი ცხოვრობს – გაამართლონ!

1 ოქტომბერს, ორშაბათ დღეს, მაშინ როცა სულ რაღაც 42 ქალაქშია გახსნილი საარჩევნო უბანი და ქართველ ემიგრანტთა დიდი კონცენტრაციის მქონე ისეთი ცენტრებიც კი, როგორიცაა მიუნხენი, ფრანკფურტი, ატლანტა, სალონიკი, მილანი და მრავალი სხვა, სადაც ათეულათასობით ქართველი ცხოვრობს, საარჩევნო უბნის გარეშე დარჩნენ, ძალიან ართულებს იმ ამოცანას, რომ ადამიანმა, მით უფრო, რომელიც მუშაობს და სამუშაოს ვერ გააცდენს, რამდენიმე ასეული კილომეტრი უნდა გაიაროს და ხმა მისცეს მხოლოდ დედაქალაქში.

ყველაფერი კი „დააგვირგვინა“ რუსეთში საარჩევნო უბნების გახსნის გამორიცხვამ „ტექნიკური მიზეზების“ გამო, რამაც დაახლოებით 600 ათასიდან - 800 ათასამდე საქართველოს მოქალაქე საერთოდ საარჩევნო უფლების გარეშე დატოვა! საინტერესოა, რა „ტექნიკური მიზეზებია“ ასეთი? ხომ არსებობს რუსეთში შვეიცარიის საელჩო, რომელიც საქართველოს წარმომადგენლობის უფლებებს ითავსებს? ნუთუ არ შეიძლებოდა, რომ შვეიცარიის საელჩოსა და საკონსულოებში არჩევნები 2-3 ქალაქში მაინც დანიშნულიყო? მხოლოდ მოსკოვსა და სანკტ-პეტერბურგში დაახლოებით 300 ათასიდან ნახევარ მილიონამდე საქართველოს მოქალაქეა, რომელთა ხმები უნდა დაიკარგოს!

თუმცა ნაციონალური მოძრაობა ხომ სწორედ ამ ხმების გაყალბების იმედზეა!

სწორედ ამ წინასწარ სიიდან ამორიცხული ადამიანების ხარჯზე მოახდინა კაციტაძის სამარცხვინო ასდუკ-მა ისედაც გაბერილი საარჩევნო სიის კიდევ უფრო გაბერვა მკვდარი სულებით! სწორედ ეს იყო ამ კომისიის ამოცანა – რეალური ამომრჩევლებისთვის ხმის უფლების წართმევა და მკვდარი სულების ხმების „გაპრავება“!

მე მინდა, მოგმართოთ უცხოეთში მცხოვრებ საქართველოს მოქალაქეებს, რომელთა შორის ათეულობით ჩემი ნათესავი, მეგობარი და ახლო ნაცნობია:

ძვირფასო ადამიანებო! საქართველოს შვილებო! საქართველოს მოქალაქეებო, რომელთაც გართმევენ მოქალაქეობის დამადასტურებელ უპირველეს უფლებას – არჩევნებში მონაწილეობის უფლებას!

ეს ხელისუფლება (ისევე როგორც წინა ხელისუფლებაძ არის თქვენი უმუშევრად დატოვების, ქვეყნიდან გადახვეწის და უკან ვერდაბრუნების უმთავრესი მიზეზი! უკვე 9 წელია, ეს ხელისუფლება ქვეყანაში ნერგავს საყოველთაო ტერორს, უსამართლობას და ძალადობას! სწორედ მათ მიერ ბიზნესის დატერორების და ჩვეულებრივი ადამიანებისათვის და პატიოსანი ბიზნესმენებისათვის მათი კანონიერი საკუთრების ჩამორთმევის და აწყობილი წარმოებისა თუ მეურნეობის დანგრევის შედეგია ის, რომ თქვენ ვერ მონახეთ სამუშაო და სარჩო-საბადებელი საკუთარ სამშობლოში, ჩავარდით კაბალურ ვალებში და იძულებული გახდით, სხვაგან გადახვეწილიყავით! ან, თუ უკვე იყავით წასული საზღვარგარეთ, არაფრის დიდებით არ მოგეცათ შანსი, რომ სამშობლოში დაბრუნებულიყავით, სადაც თქვენი ნათესავები უმუშევრად და ულუკმაპუროდ დარჩენილები გეხვეწებიან, რომ ისევ მანდ დარჩეთ და საკუთარი თავიც უმუშევრებად და უსასოოდ დარჩენილად არ აქციოთ.

სანამ მიხეილ სააკაშვილის ხელისუფლება იქნება, თქვენ საქართველოში ღირსეულად დაბრუნების შანსი აღარ გექნებათ!

მიხეილ სააკაშვილის ხელისუფლების ოცნებაა საქართველოს ყველა მოქალაქე, რომელიც მისი მონა და ხელისმკოცნელი არაა, აიძულოს, გადაიხვეწონ სამშობლოდან და მათ ნაცვლად აქ დაასახლოს ნებისმიერი უცხოელი, რომელიც გარანტირებულად სწორედ მათ დაუჭერს მხარს არჩევნებზე. სწორედ ამას ემსახურება მასწავლებლებად ინგლისურენოვანი უმუშევრების, ხოლო მუშებად და მშენებლებად – ჩინელი და თურქი არაკვალიფიციური მუშების მასობრივი ჩამოყვანა და საცხოვრებლით უზრუნველყოფა სახელმწიფოს მხრიდან. სწორედ ამას ემსახურება ბურებისათვის, ინდოელებისა და ირანელებისათვის მიწების ჩალის ფასად მიყიდვა, იმ მიწების, ტყეებისა, სახნავ-სათესებისა და საძოვრებისა, რომელიც საქართველოს მოსახლეობას წაართვეს და გაუყიდეს!

თქვენთვის აქტიური საარჩევნო უფლების წართმევის პარალელურად სააკაშვილის დამნაშავე ხელისუფლებამ მიიღო მსოფლიოში უპრეცედენტო კანონი, რომლითაც უცხოელ მოქალაქეებს, რომლებიც იმავდროულად არ არიან საქართველოს მოქალაქეები, მიენიჭათ ის უფლებაც, რომ აირჩიონ საქართველოს ხელისუფლება და ის უფლებაც, რომ თავად იქნან არჩეულნი საქართველო ხელისუფლების ნებისმიერ უმაღლეს პოსტზე. საინტერესო ისაა, რომ ისინი ამ უფლებას კარგავენ, თუ ერთდროულად საქართველოს მოქალაქეობაც ექნებათ. მინდა, შეგახსენოთ, რომ ბიძინა ივანიშვილი, საქართველოს ყველაზე დიდი ქველმოქმედი და მოამაგე ბოლო 15 წლის განმავლობაში, ამ ხელისუფლებამ მოქალაქეობის გარეშე დატოვა და შესთავაზა, როგორც საფრანგეთის მოქალაქეს, ისე ეყარა კენჭი არჩევნებში. მაგრამ ბიძინა ივანიშვილმა უარი თქვა მიეღო არჩევნებში მონაწილეობა საქართველოს მოქალაქის სტატუსის გარეშე – სააკაშვილის კრიმინალური რეჟიმის მიერ მოგონილი უსამართლო და გაუგონარი „კანონის“ საფუძველზე.

ბიძინა ივანიშვილის მიერ შექმნილი კოალიცია „ქართული ოცნება“ არის ის ძალა, რომლის გამარჯვების პირობებში თქვენი დანაშაულებრივად შელახული კანონიერი უფლებები სრულად აღდგება და თქვენ გექნებათ საქართველოში დაბრუნების და დასაქმების უფლებაც და რეალური შესაძლებლობაც.

ძვირფასო თანამოქალაქეებო!

თუ თქვენ არ მოგცეს უფლება, 1 ოქტომბერს მიხვიდეთ საარჩევნო უბანზე, გამოდით, მიდით საქართველოს საკონსულოებთან და საელჩოებთან და ერთად გააპროტესტეთ ეს სახელმწიფო ტერორი!

დაანახეთ მთელ მსოფლიოს, რომ უცხოეთში არა 42,613 ქართველია, არამედ ამაზე ათჯერ და ოცჯერ მეტი ადამიანი, რომელსაც საქართველოში მოპარპაშე კრიმინალური რეჟიმი უმოწყალოდ ჩაგრავს და არჩევნებში მონაწილეობის ელემენტარულ უფლებას ართმევს!

მხოლოდ ამ გზით შევძლებთ დავარწმუნოთ მსოფლიო, რომ ვარდისფერი „სამოთხე“, რომელსაც სააკაშვილი ქართველი ხალხის გატყავების და დამცირების, ვალებში ჩაძირვის და ლტოლვილად ქცევის ხარჯზე აშენებს, სინამდვილეში ჩვეულებრივი მარაზმია, ნეობოლშევიკი კრიმინალების კორუმპირებული ელიტის მიერ ვარდისფრად გაფერადებული პლასტმასის სიცრუე...

1 ოქტომბერს – ერთად დავიბრუნოთ ჩვენი სამშობლო!

ერთად გავანთავისუფლოთ მედროვე ავაზაკების უკანონო პარპაშისაგან საქართველო, რომელიც თითოეულ თქვენგანსაც და თქვენს შვილებსაც ეკუთვნის!

სოლომონ თერნალი

For.ge

ექსკლუზიური ინტერვიუ

ცივი ომის ერთ-ერთ, ალბათ, ყველაზე საინტერესო და, ამავდროულად, ადვილად ამოსახსნელ პარადოქსს წარმოადგენს ის, რომ საბჭოთა წარმატებული თუ ხელმოცარული მზვერავები კარიერის დასასრულს სწორედ იმ ქვეყანაში თხოულობდნენ პოლიტიკურ თავშესაფარს, რომელშიც მეტ-ნაკლებად წარმატებით ჯაშუშობდნენ ანდა, უბრალო მოკვდავის ენით რომ ვთქვათ, პროფესიულად რეალიზდებოდნენ. დასავლეთი სპეცსამსახურების ამგვარი პერსონაჟების თავშესაფარი არაერთხელ გამხდარა, ისევე როგორც სწორედ იმ ანტისაბჭოთა დისიდენტების, რომლებიც სამშობლოდან კაგებეს ქმედების გამო გადაიხვეწნენ, რომლებიც იძულებული იყვნენ წითელ ტერორს გაქცეოდნენ. კაგებეს ყოფილი გენერალ-პოლკოვნიკი **ოლეგ კალუგინი**, როცა 1995 წელს რუსეთიდან აშშ-ში გაეშურა, უკან აღარ დაბრუნებულა. კაგებეს დამსახურებული მოღვაწე, რომელიც წლების განმავლობაში ამ სტრუქტურის პირველ სამმართველოს (საგარეო დაზვერვა) კურირებდა და აშშ-ს „ყურადღებას არ აკლებდა", 22 სახელმწიფო ჯილდოსა და, აქედან გამომდინარე შესაბამისი „სოციალური სტატუსის" მფლობელი გახლდათ. „პერესტროიკის" დროს იგი დემოკრატი (მოძრაობა „დემოკრატიული რუსეთი") გახდა, 1994 წელს კი გამოაქვეყნა წიგნი „ პირველი მთავარი სამმართველო. ჩემი 32 წელი დაზვერვასა და ჯაშუშობაში დასავლეთის წინააღმდეგ", ერთი წლის თავზე კი — „მშვიდობით, ლუბიანკა!". მერე აშშ-ში პოლიტიკური თავშესაფარი ითხოვა და დღეს ამერიკის მოქალაქეა. სამშობლოში კი დაუსწრებლად გაასამართლეს, ჯილდოები ჩამოართვეს, „სამშობლოს მოღალატე" უწოდეს. აშშ-ში კი მისი საქმიანი პარტნიორი ეფბიაის ყოფილი თანამშრომელი გახდა, რომელთანაც ერთად კალუგინმა ვაშინგტონში საექსკურსიო პროგრამა „ჯაშუშური მარშრუტები" შეადგინა. ექსკურსია საკმაოდ პოპულარულიც აღმოჩნდა. კალუგინი სპეციალური დანიშნულების სტრუქტურების კონსულტანტი გახდა. იგი დღეს პედაგოგიურ საქმიანობასაც ეწევა, დაზვერვასა და კონტრდაზვერვაზე წიგნებსა და პუბლიკაციებს წერს, მართავს სხვადასხვა შეხვედრებს, მათ შორის — ბიბლიოთეკებში. რუსეთში კი მას ჯერ ვერ ივიწყებენ და წიგნებს „ლუბიანკას" მთავარ შეფზეც წერენ...

ჩემი პირველი კითხვა, ბუნებრივია, რუსეთისა და საქართველოს ურთიერთობასა და კავკასიაში დაძაბულობის კერების შექმნაში კაგებეს როლს შეეხო.

ოლეგ კალუგინის „მშვიდობით, ლუბიანკა!" და მივიწყებული რეკომენდაციები

— რუსეთს დღესაც კაგებე მართავს და რა გასაკვირია, რომ დაღესტანს, ინგუშეთსა და ჩეჩნეთს სწორედ კაგებეს საქმიანობა ფარავდეს? — მიპასუხა ოლეგ კალუგინმა. — თუმცა ჩეჩნეთში რუსეთის პრობლემა კადიროვის საშუალებით მოგვარდა. აი, დაღესტანი და ინგუშეთი რუსეთისთვის უფრო ფეთქებადი „უბნებია", ვიდრე — საქართველოსთვის.

— რატომ ასეთი შედარება?

— იმიტომ, რომ საქართველო დამოუკიდებელი, მშვიდობიანი ქვეყანაა. იგი არასოდეს შემჩნეულა სხვა ქვეყნებისადმი აგრესიულ ქმედებაში და ამიტომ თქვენთან არეულობის პროვოცირება ნაკლებადაა მოსალოდნელი, რასაც ვერ ვიტყვი რუსეთის ფედერაციაზე, სადაც ყოველ წამსაა შესაძლებელი ჩეჩნეთის მსგავსი მოვლენების აგორება. დაღესტანი და ინგუშეთი სწორედაც რომ მხოლოდ რუსეთის თავის ტკივილია და ამ პრობლემას, როგორც ჩანს, რუსეთი ჯერ ვერ აგვარებს. საქართველოს დამოუკიდებლობას კი აშშ უჭერს მხარს და ეს, თუ შეიძლება ასე ითქვას, ძალიან მნიშვნელოვანი არგუმენტია თქვენს სასარგებლოდ.

— მაგრამ სსრკ არ დაშლილა. რუსეთმა, პრაქტიკულად არ აღიარა საქართველოს დამოუკიდებლობა და სწორედ ესაა ჩვენი თავის ტკივილი.

— დიდი აზროვნება არ სჭირდება იმას, რომ ვერც გუშინდელი და ვერც დღევანდელი რუსეთი, სადაც კვლავ ჩეკისტური აზროვნება სუფევს, ვერ შეეგუებოდა თქვენი ქვეყნის დამოუკიდებლობას და ამიტომაც საკმაო ფრთხილი დამოკიდებულებაა საჭირო რუსეთთან, რათა შეიარაღებული კონფლიქტი არ მოხდეს. თუმცა, მართალი გითხრათ, ამ ეტაპზე საქართველო-რუსეთის ურთიერთობა იმდენად აქტუალური არაა, რამდენადაც ირანისა და ისრაელის. თუ ეს ორი ქვეყანა ერთმანეთს შეეჯახა, შეგვიძლია, განვაცხადოთ, რომ ეს იქნება სამყაროს დასასრული. ამიტომ ეს საკითხი მართლაც ძალიან საგანგაშოა. გასათვალისწინებელია სირიის ფაქტორიც. საქმე ისაა, რომ რუსეთს დიდი ხანია, აქვს კარგი, თბილი და სამუშაო ურთიერთობა ასადის რეჟიმთან, რუსეთი სირიას არ მიატოვებს და ახლა არა მგონია, პუტინს საქართველოსთვის სცხელოდეს. თუმცაღა სამართლიანობა მოითხოვს, რომ ვაღიაროთ: კაგებეს უმაღლესი მმართველობისთვის, რომელსაც პუტინი განასახიერებს, კი არა, რიგითი რუსისთვის აბსოლუტურად მიუღებელი და გამაღიზიანებელია ის ფაქტი, რომ მან საქართველო დაკარგა. თან საქართველო ანტისაბჭოთა, შეიძლება ითქვას „ანტირუსული" სტრუქტურის — ნატოს წევრობას ცდილობს. ჩემთვის, მართალი გითხრათ, გაღიზიანების ეს მიზეზი გასაგებია, თუმცა მისაღები არაა.

— აქ საქმე არც ისე მარტივადაა. სირიის ჯიუტი მხარდაჭერის გარდა ალ-ქაიდას რიგებში რუსეთის მოქალაქეებიც აღმოჩნდნენ (არაერთ უცხოურ პუბლიკაციაში საუბარი იყო კაგებესა და სადამ ჰუსეინის კავშირზეც), რაც, საქართველოსთვის დამატებითი პრობლემების შემქმნელიც შეიძლება გახდეს...

— სამწუხაროდ, დღევანდელ რუსეთს სწორედ ასეთი წარმოდგენა აქვს სამყაროზე და მე პირადად არ ვიცი, რუსულ ნაციონალიზმს (არა პატრიოტიზმს) ტერორიზმისგან რა განსაზღვრავს. რუსეთის ოფიციოზის ასეთი ქცევა არა მარტო რუსეთისთვისაა დიდი საფრთხის შემქმნელი, არამედ მთელი სამყაროსთვისაც. მაგრამ სანამ რუსეთი ენერგეტიკული ნედლეულის გამტანი იქნება, ხოლო მასზე დიდი მოთხოვნილება იარსებებს, რუსეთს ყოველთვის შეეძლება გაეროს წევრ ქვეყნებს მაგიდაზე ხელი დაუბრახუნოს. ჰოდა, ამ ბრახუნის უფლებას იგი კარგად იყენებს კიდეც. თუნდაც სირიის შემთხვევაში. ამიტომ ვიმეორებ: რუსეთთან გონივრული თავშეკავებაა საჭირო.

იხ. 10 გვ.

კვალი დროში

ახალ ოცდახუთწლეულში შებიჯებისას

75 წლისა შესრულდა ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ემერიტუს (საპატიო!) პროფესორი, გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის მათემატიკური მოდელირებისა და რიცხვითი მეთოდების მიმართულების ხელმძღვანელი თამაზ ვაშაყმაძე.

ამ დარგების თვალსაჩინო სპეციალისტს, 160-მდე შრომისა და 7 მონოგრაფიის ავტორს, რეგულარულადა და სიამოვნებით იწვევენ სულ სხვადასხვა ქვეყანაში გამართულ საერთაშორისო მათემატიკურ ფორუმებზე პლენარული თუ სექციური მოხსენებების წასაკითხად, საორგანიზაციო კომიტეტების წევრად და ლამის მთელი „გლობუსი" აქვს შემოვლილი. ახლახანაც, აგვისტოში, ჩინეთში ბრძანდებოდა სამეცნიერო მივლინებით.

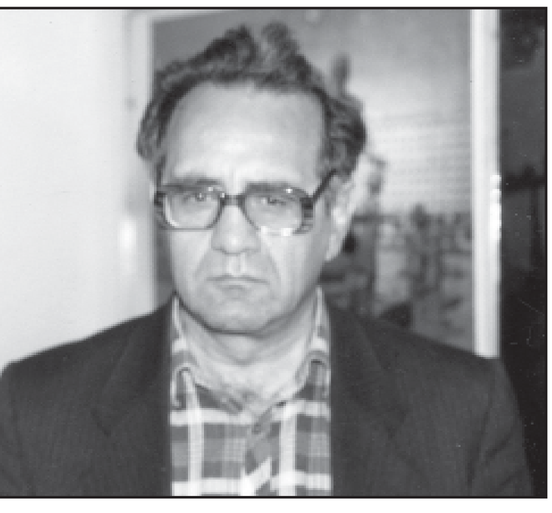

დაბადებიდან 75 წელი ლამაზი საიუბილეო თარიღია კაცთან შესახვედრად და სასაუბროდ. მკითხველს ვთხოვ, ნუ იუცხოვებს რესპონდენტთან ერთგვარად ფამილარულ ტონს — თამაზი ჩემი სტუდენტიც გახლდათ უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე, ნიჭიერებით იმთავითვე გამორჩეული.

— თამაზ, შენს გრძელ საზღვარგარეთულ სემეცნიერო-„საგასტროლო" ნუსხაში ჩინეთი ჯერჯერობით ბოლო ქვეყნად ზის... როგორ მოიარე, როგორი შთაბეჭდილებებით დაბრუნდი?

— პეკინში ხუთ დღეს გრძელდებოდა 23-ე საერთაშორისო კონგრესი თეორიულ და გამოყენებით მექანიკაში, სადაც მსოფლიოს 60-მდე სახელმწიფოდან ასობით დელეგატი ჩამოვიდა და 1000-ზე მეტი მოხსენება იქნა წაკითხული. საქართველოს მარტო მე წარმოვადგენდი. გამოსვლა მქონდა თემაზე „უწყვეტი გარემოს მექანიკის ერთიანი მოდელისა და თხელკედლოვანი სტრუქტურებისთვის ზოგიერთი მათემატიკური პრობლემის შესახებ". მოგვთხოვეს გაფართოებული ტექსტი, რომელიც ტექნიკური ხერხებით გამოდის დაფაზე და შენ კითხულობ, როგორც ლექციას 20-წუთიან დროში.

ფორუმი ბრწყინვალედ იყო ორგანიზებული. წარუშლელი განცდა დამიტოვა ჩინური კედლის ნახვამ, 6-მეტრიანი სისქისა და 6000-კილომეტრიანი სიგრძისა. საგულისყურო და თბილი შეხვედრები მქონდა ძველ კოლეგებთან რუსეთიდან, უკრაინიდან, პოლონეთიდან, საფრანგეთიდან, იტალიიდან, იაპონიიდან... თვით ჩინელებს რაც შეეხება — ვაჭრობა სცოდნიათ საოცარი...

— შენთვის ძვირფასი მათემატიკური მეცნიერების, საკვლევი სფეროების, პროფესიული საქმიანობის მიღმა შენს მრავალფეროვან ინტერესებზე ვუამბოთ მკითხველს...

— მიყვარს მხატვრული და ფილოსოფიური ლიტერატურა, კლასიკური მუსიკა, კერძოდ, საოპერო, სპორტი — ფეხბურთი, ჭადრაკი, ცურვა, ჩოგბურთი...

მშობლიური ქართული ლიტერატურის დიდი სახელების — შოთა, დავითი, ბესიკი, ილია, აკაკი, ვაჟა — გვერდით უცხოელთაგან მოვიხსენიებ ედგარ პოს, ბუნინს, თომას მანს... რუსთაველმა და გურამიშვილმა თავიანთი ფილოსოფიის გადმოსაცემად პოეტური ფორმა აირჩიეს. აქვე სათქმელად, შოთა რომ არ ყოფილიყო, დავითი პირველ დიდ მოაზროვნე პოეტად წარმოდგებოდა, როგორც მე მგონია. საერთოდ, დიდმა მწერლებმა — დანტეა, შექსპირი, სერვანტესი თუ გოეთე — ღმერთის სამყაროს პარალელურად საკუთარი სამყაროს მოდელი შექმნეს და გმირებს აკეთებინებენ, რაც უნდათ...

ცალკე მინდა ბესიკზე თქმა, რომელიც ცხოვრებითაც განცვიფრებს და თავისი პოეზიის ჟღერადობითაც. ძნელი დასაჯერებელია, რომ „ტანო ტატანო" და „რძალ-დედამთილიანი" ერთი და იმავე ავტორის დაწერილია... სპორტს რაც შეეხება — ფეხბურთს ახალგაზრდობაში თავადაც ვთამაშობდი, ფაკულტეტიდან უნივერსიტეტის ჩემპიონიც ვიყავი. ახლა დიდი სიამოვნებით ვუყურებ ინტერნეტში ჩოგბურთის დიდოსტატთა მატჩებს...

— მაპატიე, თამაზ, მაგრამ ჩვენს ამ შეხვედრაზე შენი დიდი ტრაგედიაც უნდა გავიხსენო, უნიჭიერესი ქალიშვილის დიანას უდროო წასვლა ცხოვრებიდან. ჩემს თვალსაწიერზე მე პირადად არ შემხვედრია ასეთი მრავალმხრივი ტალანტის მშვენიერი ახალგაზრდა ქალი — მათემატიკოსობა, ფიზიკოსობა, პროფესიულ დონეზე საოპერო მომღერლობა, მხატვრობა... გვითხარი, თუ შეიძლება რაიმე დიანაზე...

— ჩემი სათქმელი ეგებ უცნაური ან სულაც მოულოდნელი გეჩვენოთ... ნიკო მუსხელიშვილმა, ვიქტორ კუპრაძემ, ილია ვეკუამ, შალვა მიქელაძემ თავის დროზე შექმნეს ძალიან მნიშვნელოვანი შრომები, რომლებსაც ნაწარმოებებიც კი შეიძლება ეწოდოს. დრომ მე ამ დიდი სიმდიდრის გამოყენების საშუალება მომცა, მათემატიკის საკითხებისადმი ფართო მიდგომის, საკითხების ფართო ხედვისა, რაც ჩემს პროფესიულ სიამაყეს იწვევს.

დიახ, თავს პროფესიონალად ვთვლიდი და მაინც, ჩემს თვალში სუსტ მოაზროვნედ ვჩანდი ქალიშვილთან შედარებით, რომლისთვისაც ფიზიკა, მათემატიკა, კოსმოლოგია, მუსიკა, სიმღერა, პოეზია (ლექსებს რამდენიმე ენაზე წერდა) თუ მხატვრობა განუყოფელი იყო, ერთიანი იყო... აი, ამ კუთხით გავიხსენებდი ახლა დიანას...

— საუკუნის სამი მეოთხედი მოილიე, ახალ მიჯნაზე გადიხარ. უახლოეს შემოქმედებით საკეთებელზე რას გაგვანდობდი...

— გამოდის წიგნი „თამაზ ვაშაყმაძე-75". აქ შევა ჩემი გამოკვლევა, საიდანაც, ვფიქრობ, მკაფიოდ გამოჩნდება, რომ მათემატიკური ფიზიკა, რიცხვითი ანალიზი, უწყვეტი გარემოს მექანიკა ჩემთვის ისეთი ერთიანი მათემატიკაა, სადაც კლასიკური ამოცანების ამონახსნების მიყვანას ვახერხებ რიცხვამდე. ეს, ჩემი აზრით, წარმოუდგენელი იყო წინა თაობების საბჭოთა მათემატიკოსებისთვის...

... ახალ მეოთხედ საუკუნეში გადაბიჯებულ პროფესორ თამაზ ვაშაყმაძეს, მუდამ ფიქრებში, ძიებებში, ინტელექტუალურ ჩხრეკებში ჩაფლულსა და მოუსვენარს, ახალი წარმატებები ვუსურვოთ...

თამაზ ებანოიძე

ჩვენი პუბლიკაცია

დავით კლდიაშვილის დაბადებიდან 150 წლისთავისათვის

დიდი ხნის დუმილისა და ფიქრის შემდგომ გადავწყვიტე, ჩემი აწგანსვენებული მეუღლის — ქართველი მეცნიერისა და კრიტიკოსის, საზოგადო მოღვაწის შალვა რადიანის არქივის მასალები დამემუშავებინა და ჩემ მოგონებებთან ერთად წიგნად გამომეცა. სამუშაოს დღესაც ვაგრძელებ.

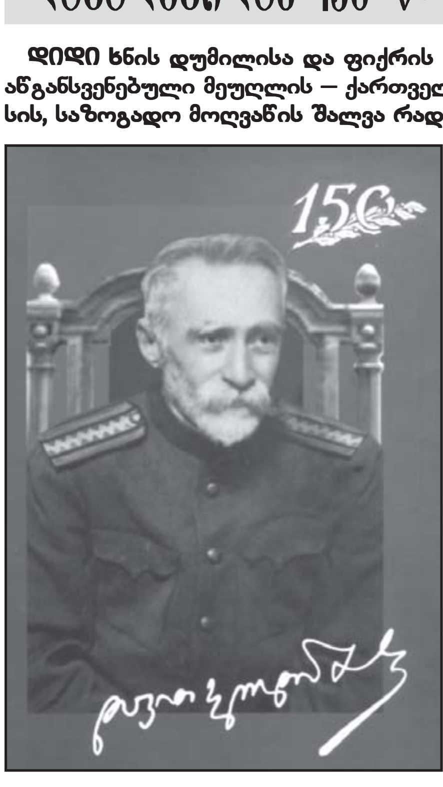

არქივი მოიცავს უამრავ მასალას: პირად წერილებს, მწერალთა, კომპოზიტორთა და მხატვართა ფრაგმენტულ დახასიათებას, შალვას მასალებს XX საუკუნის მწერლობაზე. მინდა მოკრძალებულად მოგახსენოთ, რომ ეს არქივი გამოხატავს წინა საუკუნის კლასიკოსთა მთელ მატიანეს და იმ დროს, რომელშიც ეს ადამიანები ცხოვრობდნენ და მოღვაწეობდნენ.

2012 წლის 11 სექტემბერს შესრულდა 150 წლისთავი დიდი ქართველი კლასიკოსის დავით კლდიაშვილის დაბადებიდან.

გამახსენდა, რომ არქივში მოპოვებულია ორი მეტად მნიშვნელოვანი წერილი: ერთი მწერლის ვაჟის, თავად გამოჩენილი მწერლის სერგო კლდიაშვილისა და მეორე — დავითის მეუღლის მარიამისა შალვა რადიანისადმი.

ორთავე წერილი მიუთითებს იმ დიდ გაჭირვებასა და მატერიალურ სიდუხჭირეზე, რასაც განიცდიდა კლდიაშვილების ოჯახი, ამავე დროს იმ ამაგზე, რომელიც, როგორც წერილებიდან ჩანს, გასწია შალვა რადიანმა და, საერთოდ, მწერალთა იმდროინდელმა კავშირმა. მათ, როგორც ირკვევა, დიდი როლი შეასრულეს დავით კლდიაშვილის სიმონეთიდან გადმოსვენებასა და მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში დაკრძალვის საქმეში.

ყველაფერი ნათელი რომ იყოს, მკითხველს ვთავაზობთ ორივე წერილს არქივიდან.

მერი გომართელი-რადიანი
ქ. თბილისი, 2012 წ. 11 სექტემბერი

საქ. მწერალთა ფედერაციის მდივანს შალვა რადიანს

პატივცემულო შალვა!

გთხოვთ, მადლობა გადასცეთ ფედერაციის საბჭოს და წევრებს მწერალ დავით კლდიაშვილის სიკვდილის გამო მწუხარების გულწრფელად გაზიარებისთვის.

დიდ მადლობას გიძღვნით პირადად თქვენ, შალვა, იმ განსაკუთრებული შრომისათვის, რომელიც გასწიეთ ამ გლოვის დღეებში.

გთხოვთ, აგრეთვე უღრმესი მადლობა გადასცეთ პაოლო იაშვილს, სიმონ წვერავას, გიორგი ლეონიძეს და შალვა აფხაიძეს, რომლებმაც დიდი შრომა გასწიეს სოფ. სიმონეთიდან დავითის გადმოსვენების დროს.

დავით კლდიაშვილის მეუღლე
მარიამ კლდიაშვილი.
3.V.

შალვა!

24 აპრილს დავითი გარდაიცვალა. იმ დღესვე დეპეშა გამოვაგზავნე და შეგატყობინეთ. ეხლა სპეციალურად კაცს გიგზავნით და საჩქაროდ გთხოვთ პასუხს: რა ვქნა, როგორ მოვიქცეთ? სოფელში არაფერი იშოვება დასაფლავების საჭიროებისთვის, შეიძლება მხოლოდ ქუთაისიდან კუბოს ჩამოტანა, გვეშინია ცხედარი არ გაფუჭდეს, აქ ყინული არ იშოვება. სასურველი იყო მასკის გადაღება, ჩვენ ფული არ გვაქვს დაკრძალვის ხარჯის დასაფარად. თუ კავშირი ან მთავრობა გაიღებს, გთხოვთ შეგვატყობინოთ, მანდ უნდა იყოს წასვენებული, თუ ადგილობრივად დასაფლავდეს? თქვენგან პასუხის მიღებამდე ვიცდით.

ერთი სათხოვარი კიდევ: დავითის მეუღლეს ტანსაცმელი არა აქვს. თუ შეიძლება სრულიად უბრალო შავი რამე მატერია გამოუგზავნოთ.

თქვენგან პასუხის მიღებამდე გაჩერებული ვართ. ამ წერილის მომტანი დღესვე უკან ბრუნდება და პასუხი მას გამოატანეთ.

მისამართი: სადგური სვირი, სოფელი ზედა სიმონეთი.
აქედან შეიძლება ურმების გამოგზავნა,
სადგურზე კი ცხენები ქირავდება.

პატივისცემით
სერგო კლდიაშვილი
25.IV.1931 წელი, სოფ. სიმონეთი.

შეფასება

„ვარდების რევოლუციის“ შედეგები საქართველოსთვის

საექსპერტო ნაშრომის წარდგენა

„ვარდების რევოლუციის“, შედეგები

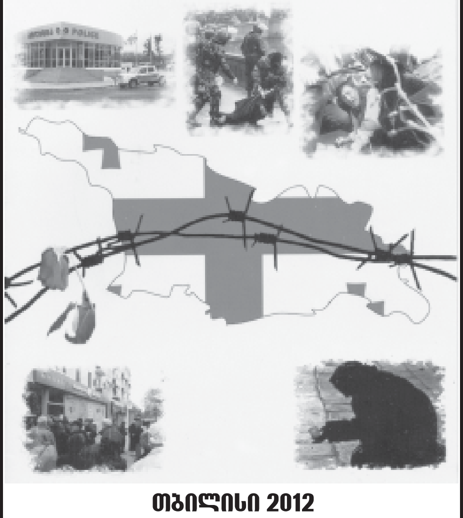

თბილისი 2012

ამ დღეებში სასტუმრო „ამბასადორში“ შედგა ქართველ მკვლევართა ერთი ჯგუფის ნაშრომის-მოხსენების პრეზენტაცია, სახელწოდებით: **„ვარდების რევოლუცია“. შედეგები“.** ნაშრომი ბროშურის ფორმატით გამოიცა ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე. ბროშურაზე მუშაობდა ავტორთა კოლექტივი, ცნობილი სპეციალისტების მონაწილეობით. ესენია: ჟურნალისტი, ყოფილი ომბუდსმენი **ნანა დევდარიანი,** ეკონომისტი, პროფესორი **იოსებ არჩვაძე,** პოლიტოლოგები — პროფესორი **ლევან ოსიძე,** მეცნიერებათა კანდიდატი **გულბაათ რცხილაძე** და **გიორგი ვეკუა.**

როგორც შეხვედრაზე ავტორებმა აღნიშნეს, იმისგან დამოუკიდებლად, შეინარჩუნებენ თუ არა 2003 წლის ნოემბერში ხელისუფლებაში მოსული პოლიტიკოსები ძალაუფლებას 1 ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ, საქართველოს ისტორიაში „ვარდების რევოლუციის“ ეტაპი დასასრულს მიუახლოვდა. ბოლოს და ბოლოს, საქართველო საპრეზიდენტო რესპუბლიკიდან საპარლამენტო რესპუბლიკის მოწყობის მოდელზე გადადის, ამიტომ „ვარდების რევოლუციის“ შედეგების შეჯამებაზე საუბარი სავსებით გამართლებულია. ავტორები შეეცადნენ, მოხსენებაში თავი მოეყარათ ძირითადი, ქვეყნის განვითარების ტენდენციების მაჩვენებელი მოვლენებისა და ფაქტებისათვის, გამოერჩიათ არსებითი ხასიათის მომენტები მეორეხარისხოვნისაგან. ავტორთა განცხადებით, მკვლევარის მიზანი სწორედ ის არის, რომ ფაქტების განზოგადება და ამ გზით ტენდენციების ჩვენება შეძლოს, მთლიანობაში აღწეროს მოცემული სურათი, დასვას პრობლემური სიტუაციის დიაგნოზი, რის გარეშეც პროგნოზის გაკეთება შეუძლებელია. კრიტიკული ანალიზის მეთოდის გამოყენებით, ბროშურაში მოცემულია სწორედ ასეთი მცდელობა, რომელიც ავტორებმა მკითხველის სამსჯავროზე გამოიტანეს.

ნაშრომი ერთ მთლიან ტექსტს წარმოადგენს, ანუ იგი არ არის სტრუქტურირებული, როგორც ცალკეულ ავტორთა სტატიების კრებული, თუმცა დაყოფილია თემატურად. ეს თემებია: **საქართველოს ეკონომიკური ვითარება და განვითარების დინამიკა 2003 წლიდან დღემდე, ბიზნესი და კორუფცია, დემოკრატია, სახელმწიფოებრიობა და სუვერენიტეტი, სამეზობლო პოლიტიკა, განათლებისა და მეცნიერების სფეროში მომხდარი ცვლილებები.** ნაშრომი პოპულარული ენით არის დაწერილი და სამეცნიერო ხასიათის კვლევას არ წარმოადგენს, მაგრამ მას აქვს გაკეთებული ანალიზისა და შემოთავაზებული შეფასებების მეცნიერული დასაბუთებულობის პრეტენზია. ავტორები ემყარებიან მხოლოდ კარგად ცნობილ ფაქტებს, რომელთა ეჭვის ქვეშ დაყენება შეუძლებელია, იხმობენ ოფიციალური სტატისტიკის მაჩვენებლებს, და მხოლოდ ამ გზით მიდიან დასკვნებამდე.

მთლიანობაში თუ შევაფასებთ კვლევის პათოსსა და მასში წარმოდგენილ დასკვნებს, შეიძლება, ითქვას, რომ „ვარდების რევოლუცია“ ნეგატიურად არის შეფასებული. აღნიშნულია პოზიტივებიც, მიღწევებიც, მაგრამ ავტორთა აზრით, სახელმწიფოსა და ხალხისათვის საზიანო უფრო მეტი დაგროვდა განვლილ პერიოდში. ის, რაც უფრო მნიშვნელოვან მოვლენათა კატეგორიას უნდა მიეკუთვნოს, მეტწილად ნეგატიურია, ხელისუფლების პოზიტიური მიღწევები კი, ძირითადად მეორეხარისხოვანია.

საინტერესოა, რომ ბროშურის ავტორებმა ხშირ შემთხვევაში შედარებითი ანალიზის ხერხს მიმართეს — **ცალკეული პარამეტრებით „ვარდების რევოლუციის“ შემდგომი საქართველო შეუდარეს როგორც „ვარდების რევოლუციამდელ“ საქართველოს, ისე ჩვენს მეზობელ პოსტსაბჭოთა სახელმწიფოებს - რუსეთს, აზერბაიჯანს, სომხეთს (და არა მარტო მათ). ირკვევა, რომ საკმაოდ ბევრი უმნიშვნელოვანესი ეკონომიკური და სოციალური მაჩვენებლით (მთლიანი შიდა პროდუქტის მოცულობა, პენსიების შეფარდება საარსებო მინიმუმთან, ტარიფები ენერგოშემცველებზე, ეკონომიკური დისკომფორტის ინდექსი და ა.შ.) საქართველო ჩამორჩება მეზობელ ქვეყნებს, მეტიც, ზოგ შემთხვევაში „რევოლუციამდელი“ საქართველო ლიდერობდა რეგიონში და სწორედ „ვარდების რევოლუციის“ შემდგომ პერიოდში გაასწრეს მას მეზობლებმა რიგი მაჩვენებლებით (მაგალითად, მშპ-ით). მოხსენებაში დასაბუთებულია აგრეთვე „ელიტარული კორუფციის“ არსებობა და კლანური მმართველობის ნიშნები, რაც გამოიხატება კარტელურ გარიგებებში, იმპორტის მონოპოლიზაციასა და წარმოების ხელოვნურად დაბრკოლებაში (ერთ-ერთი საილუსტრაციო მაგალითი არის ხორცის უეცარი გაძვირება 2010 წელს, საქონლის დაკვლაზე მონოპოლიის დაწესების გზით, ისევე როგორც ის ფაქტი, რომ მსოფლიოში 2008 წლის კრიზისის შედეგად ძირითად საკვებ პროდუქტებზე ფასების დაკლების მიუხედავად, საქართველოში 2008-2009 წლებში ფასები გაიზარდა).**

სასამართლო პროცესის მოგება ბიზნესმენისთვის ან რიგითი მოქალაქისთვის სახელმწიფოს წინააღმდეგ ფაქტობრივად შეუძლებელია, თუნდაც ამ ერთი მომენტის გამო შეუძლებელია ქვეყანაში დემოკრატიის არსებობაზე საუბარი, მიიჩნევენ ავტორები. გარდა ამისა, ხელისუფლების მიერ დეკლარირებული „შემდგარი სახელმწიფო“ თიხის ფეხებზე დგას, რეალურად საქართველო ვერ დაიკვეხნის ძლიერი სახელმწიფოებრიობით და სუვერენიტეტით — სახელმწიფოებრიობა ჩანაცვლებულია პოლიციური რეჟიმით; ხელისუფლებას ჰგონია, რომ ძალისმიერი ბერკეტების ფლობა ნიშნავს ძლიერ სახელმწიფოებრიობას. არადა, შემდგარი სახელმწიფო ემყარება ისევ და ისევ დემოკრატიული ინსტიტუტების განვითარების მაღალ დონეს, საზოგადოების დამოუკიდებლობასა და თავისუფლებას. ეს კი საქართველოს შემთხვევაში არ არის მოცემული. შესაბამისად, კეთდება დასკვნა, რომ საქართველო არ არის დემოკრატიული და შემდგარი სახელმწიფო, მისი საგარეო სუვერენიტეტიც ეფემერულია და მოჩვენებითი, რადგან რუსეთთან ხელოვნურად შექმნილი მტრობის პირობებში ქვეყანა ტოტალურად არის დამოკიდებული დასავლეთის კეთილგანწყობაზე - მის კრედიტებზე, სამადლო საჩუქრებზე და პოლიტიკურ პროტექციაზე. საკუთრივ ქართული საზოგადოების მოთხოვნები და ინიციატივები ითრგუნება, ქვეყნის კურსი ხელისუფლების მიერ არის მონოპოლიზებული და მის განსაზღვრაში საზოგადოება არ მონაწილეობს. მეტიც, მიმდინარეობს საზოგადოების დაშინება სხვადასხვა მეთოდებით.

კრიტიკულად არის შეფასებული საქართველოს საგარეო-პოლიტიკური მდგომარეობაც რეგიონში. პრობლემას მხოლოდ რუსეთთან ურთიერთობები არ წარმოადგენს, თუმცა ეს უმთავრესი და აუცილებლად მოსაგვარებელი საკითხია. ავტორთა აზრით, საქართველოს კეთილმეზობლური ურთიერთობები სხვა მოსაზღვრე სახელმწიფოებთანაც არ არის მთლად ერთმნიშვნელოვანი ფაქტი - აზერბაიჯანთან არსებობს გადაუჭრელი დავით გარეჯის საკითხი, სომხეთთან - საქართველოში მოქმედი რიგი ტაძრებისა, ხოლო თურქეთის მიერ საქართველოს მიმართ გაკეთებული საეჭვო ხასიათის შემოთავაზებები - თურქეთის ტერიტორიაზე დარჩენილი ქართული ისტორიული ძეგლების სულ მცირე ნაწილის აღდგენის ნაცვლად ბათუმში ცარიელ ადგილზე ე. წ. აზიზიეს მეჩეთის აშენება, მთლიანად თურქული ექსპანსიის გაძლიერების გამოხატულებად მიიჩნევა. ყველა ამ შემთხვევაში საქართველოს ხელისუფლების ქმედებები არის მერყევი, პასიური და ზედმეტად დამთმობი მეზობლების მიმართ, ხელისუფლებას არ ძალუძს ამ პრობლემების მოგვარება და უზრალოდ დროს წელავს, სამომავლოდ უტოვებს ქვეყანას მათ.

განათლებასა და მეცნიერებაში მიღწეული ორგანიზაციული წარმატება ბათილდება ამ სფეროსათვის საკუთრივ მისი შინაარსის გამოცლით — ფუნდამენტურ მეცნიერებებზე უარის თქმა, სასწავლო პროგრამის პრიმიტივიზაცია, მასწავლებლების „უნივერსალიზაცია“, ანუ მათი ვიწრო სპეციალიზაციის და შესაბამისად, კვალიფიკაციის დონის დაქვეითება და ა.შ. გადასწონის ერთიანი ეროვნული გამოცდების პრაქტიკის დამკვიდრებას, რომელიც გამოცდებზე „ჩაწყობას“, ანუ კორუფციას გამორიცხავს. თუმცა კორუფცია სწავლაზე გაუმართლებლად მაღალმა საფასურმა ჩაანაცვლა. საქართველო რეგიონის ლიდერია უმაღლეს სასწავლებლებში სწავლის საფასურით, სამაგიეროდ აუტსაიდერია, პედაგოგების, პროფესორებისა და ლექტორების შრომის ანაზღაურებით. ეს არის ქართული განათლების რეფორმის უვარგისობის მთავარი მაჩვენებელი, მანდატურის თავისთავად საჭირო ინსტიტუტის პოლიტიზაციასთან ერთად, — მიიჩნევენ ნაშრომის ავტორები.

როგორც შეხვედრაზე ითქვა, ბროშურა გამოიცა საკმაოდ მაღალი ტირაჟით (სულ 10 ათასი ცალი) და იგი უფასოდ გავრცელდება ზოგიერთ გაზეთთან ერთად სავაჭრო ქსელში, ასევე მოხალისეების მიერ დარიგდება რეგიონებში.

ალექსანდრე ავალიანი

ასი წლის წინათ

კომუნისტების ეპოქაში, როცა არჩევნები წმინდა ფორმალურ ხასიათს ატარებდა და, რომელიც, თითქოს კომუნისტებისა და უპარტიოების ერთიანი ბლოკით ტარდებოდა, წინასაარჩევნო პერიოდში ხალხს ერთადერთი ლაკონიური ლოზუნგი მოუწოდებდა – „ყველანი არჩევნებზე!“ და ხალხიც დოლ-გარმონით, სიმღერითა და ცეკვა-თამაშით საარჩევნო უბნებისკენ მიემართებოდა.

მახსოვს, სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს პირველი არჩევნები, რომელიც 1937 წელს ჩატარდა. მაშინ ათი წლის ბავშვი ვიყავი, მაგრამ გუშინდელი დღესავით თვალწინ მიდგას არჩევნების დღე, რადგანაც საარჩევნო უბანი იმ სკოლის შენობაში იყო, სადაც მე ვსწავლობდი, თანაც სკოლის გვერდით ჩვენი სახლი იდგა. მახსოვს ისიც, რომ სკოლის შემოსასვლელში ორი კაცის დიდი პორტრეტები იყო გამოკრული: მარცხნივ ერთის, რომელსაც კავშირის საბჭოში ირჩევდნენ და, მარჯვნივ ეროვნებათა საბჭოს კანდიდატისა (მაშინ ფორმალური ორპალატიანი საბჭოს შესახებ მე არაფერი გამეგებოდა რა, ამაში მერე „გავთვითცნობიერდი“ძ. ერთი სიტყვით, ასარჩევი არა იყო რა, რადგანაც წინასწარ იყო განსაზღვრული, თუ ვინ უნდა აერჩიათ. მათ შორის რამდენი უნდა ყოფილიყო პარტიის წევრი და უპარტიო, რამდენი მუშა და კოლმეურნე, რამდენი ქალი და კაცი, რამდენი მასწავლებელი, ექიმი და ა.შ. და ხალხიც მათ „ერთსულოვნად“ აძლევდა ხმას. ასეთი „ერთსულოვნების“ ვითარებაში მიმდინარეობდა საბჭოთა ეპოქის შემდგომი ყველა არჩევნები. წინასწარ ვიცოდით არჩევნების შედეგებიც, რომელიც ცენტრალური საარჩევნო კომისიის ცნობით პროცენტებში თითქმის ყოველთვის ასე გამოიხატებოდა: „არჩევნებში მონაწილეობა მიიღო ამომრჩეველთა 99,99 პროცენტმა, ხოლო დეპუტატობის კანდიდატებს ხმა მისცა 99,98 პროცენტმა“. ეს პროცენტული მაჩვენებელი ზოგჯერ მეტ-ნაკლებად თამაშობდა, მაგრამ 100% შედეგები კი არასოდეს დაუფიქსირებიათ, ალბათ იმიტომ, რომ არავის არ ეფიქრა და ეთქვა, მე რომ ხმა არ მიმიცია ასი პროცენტი საიდანო, ხოლო ის ერთი ან ორი პროცენტი, რაც არჩევნების ასპროცენტიან შედეგებს დააკლდა, თავის თავზე აელო და ამის გამო ერთგვარი სინანულიც ეგრძნო.

ასე იყო მაშინ, ახლა? ახლა თუ როგორ ტარდება ჩვენში არჩევნები, ყველამ კარგად ვიცით. ყველა არჩევნები, რომლებიც საქართველოში უკანასკნელ ათწლეულში ჩატარდა, ზღვარგადასული სიყალბით, დაპირისპირებულ პარტიათა და პიროვნებათა შორის ბრძოლით, ლანძღვა-გინებით, მოქრთამვით, დაშინებითა და სხვა უმსგავსო ქმედებათა თანხლებით გამოირჩეოდა.

სიყალბე, ამომრჩეველთა მოსყიდვა, დაშინება და სხვა მსგავსი დანაშაულებანი სხვა ქვეყნებშიც, სადაც კი არჩევნები ტარდება, განა არ ხდება? მაგრამ ჩვენში იგი განსაკუთრებული სიმძაფრით გამოირჩევა. ადამიანთა ცალკეულმა ჯგუფებმა, რომლებსაც პარტიებს ვეძახით (რა უბედურებაა მაინც ამ პატარა საქართველოში ამდენი პარტია?ძ ლამის დაჭამონ ერთმანეთი, რა გვჭირს, რა გვემართება?!

სხვადასხვა სახელისუფლო არჩევნები ძველადაც ტარდებოდა და, თურმე, მაშინაც ასეთივე დაძაბულ ვითარებაში მიმდინარეობდა. სწორედ ამიტომ შევაწუხეთ ჩვენი სათაყვანებელი მგოსნის აკაკი წერეთლის ნათელი სული, რათა აგვიხსნას ამის მიზეზები და გვირჩიოს, თუ როგორ ვიმოქმედოთ და რა ვაკეთოთ.

— ბატონო აკაკი! გთხოვთ პირველ რიგში, გვესაუბროთ იმის შესახებ, თუ რა იყო მიზეზი, რომ თქვენს დროს საქართველოში, სხვა ქვეყნებისგან განსხვავებით, ყოველთვის დაძაბულ, საბრძოლო ვითარებაში მიმდინარეობდა არჩევნები?

— „ძველად საქართველოში ბურთაობა იყო შემოღებული. დიდი და პატარა, მოცლის დროს, გატაცებული იყო მითი.

კრება ორ დასად, ორ მხარედ იყოფოდა: ორივეს თავ-თავისი ლელო ჰქონდა დანიშნული, მარჯვნივ და მარცხნივ და დანიშნულებაც ორივესი ის იყო, რომ ბურთი დანიშნულ ლელომდე მიეტანა. ორივე მხარე ცდილობდა, რომ გაემარჯვნა და ან უბრალო თავმოყვარეობის გამო ერთმანეთს აღარ ჰზოგავდნენ: სწიწკნიდნენ და გლეჯდნენ. მამა შვილს აღარ ზოგავდა, შვილი – მამას და ძმა – ძმას. უფრო ცუდი იყო კრივი (ყეენობაძ: ისე გამწვავდებოდა ხოლმე ხანდახან, რომ ხელკეტებით დაერეოდნენ ერთმანეთს და ქვებს გაჰქონდა ზუზუნი. მაშინ აღარავის ახსოვდა აღარაფერი სიმართლე, გარდა „არჩევან-არადანისა!“ და ნათესაობა, მეგობრობა და ყოველგვარი დამოკიდებულება, საზოგადოდ რაც იყო, ბრძოლის გათავებამდე მივიწყებული იყო.

ეს სენი ჩამომავლობით ძვალსა და რბილში ჰქონდა ქართველს გამჯდარი და რაკილა კრივიც და ბურთაობა დღეს გადავარდნილია, სამაგიეროდ კენჭობას* მიეგება ქართველობა! ეს სენი იმ ზემოხსენებულ სენზე უარესია: ის სხეულს მაინც ავარჯიშებდა და ერთმანეთის წინააღმდეგობა, თამაშობის გათავებისთანავე თავდებოდა. და ეს კი, კენჭობია, ჰრყვნის საზოგადოების სულს და გულს და სთესავს საშვილიშვილო მტრობას. ავიღოთ მარშლების არჩევანი, სხვადასხვა დაწესებულებათა კენჭით არჩევნები, რას წარმოადგენდნენ, თუ არა ცხოვრების ხრწნილებას? ყოველ მოკენჭეს და არა მარტო კენჭოსან, ასე უბრალო მოენესაც მხოლოდ საპირადო აქვს და არა საზოგადო საქმე, „აქამდი ამას უჭამია და ახლა იმან ჭამოსო“, „ეს ჩემი ნათესავია და ქვეყნის ფეხის მომჭმელიც რომ იყოს, როგორ ვულალატებ და სხვაზე უკან დავაყენებ, შავს როგორ მივცემო“, „ეს მეგობარია“, „ამისგან დავალებული ვარ“, „იმან სადილად დამპატიჟაო“, ამგვარად, სულ პირადობა და პირადობა, ამომრჩევლები საპირადოსა და საკუჭოს ვერ ასცდანან, რომ უსაყვედუროთ, თავს მართლულობენ: რა ვუყოთ მერე? სადაც კენჭია შემოღებული, იქ ყველგან შეხლა-შეტაკებააო. ავიღოთ, თუ გინდ, უფრო განათლებული უცხო ქვეყნები, იქაც, თავ-პირს ამტვრევენ ერთმანეთსო...“

— მართლაც რომ ეგრეა, სხვა ქვეყნებშიც შეხლა-შემოხლით, დავა-ჩხუბით არ ტარდება არჩევნები? ჩვენს მეზობელ სომხეთში ჩატარდა საპრეზიდენტო არჩევნები და მთელი საარჩევნო კომპანია პრეზიდენტობის ორი კანდიდატის მხარდამჭერთა და მოწინააღმდეგეთა შორის თითქმის ხელჩართული ბრძოლით მიმდინარეობდა?

— „კეთილი და პატიოსანი! მაგრამ განათლებულ ქვეყნებში, თუ არა ყველა, უმეტესი ნაწილი მაინც ხალხისა, საზოგადო მოღვაწეთა სხვადასხვა გზით მიდიან საზოგადო კეთილისაკენ და თავ-თავის ლიდერს წამოაყენებენ ხოლმე ასარჩევად. რომელსაც უნდა დარჩეს გამარჯვება, სულ ერთია, საზოგადოება მაინც არრას წააგებს. აქ კი ჩვენში „საზოგადო“ სადაც ძალიან ცოტა ესმით, წამოგიყენებენ წინ ორ მავნებელს, და გეუბნებიან: ამ ორში, რომელიც სჯობდეს ის აირჩიეო!... ღმერთი! რჯული! ორივე მავნებელია... არც ერთი არვარგა, ამბობენ, მაგრამ ვინ გიჯერებს?!.. აბა სხვა არავინ არისო! გვარწმუნებენ მაშინ, როცა სხვები დიახ, ღირსნი ბევრი არიან, მაგრამ სახელი ვერ მოუპოვებიათ გამოჩენილობის, მხოლოდ იმიტომ, რომ მარტო ჩუმი საზოგადო მოღვაწეები არიან და სხვისი სამსახურით არ ამაღლებულან, თავი ვერ გამოჩენიათ!“..

— მაშასადამე, არჩევნები სასარგებლო კი არა დამღუპველი ყოფილა ქვეყნისთვის?

— „შეგნებული კენჭისყრა, ქვეყნისთვის დიახაც სასარგებლოა და ამ შედეგების მაგალითს უნდა ინტელიგენცია აძლევდეს ქვეყანას!... მაგრამ ვაი რომ ვერა!..

ისიც ცდება და უმეცრებას ასუქებს უნებურად!

ნეტავ მართლა მოვსწრებოდე იმ დროს, რომ იმდენად დამწიფებული იყოს ჩვენი ხალხი, რომ საზოგადო მოღვაწეობას სიმართლითა და შეგნებით წუნსა სდებდეს, მაგრამ, როდესაც უსამართლოდ იქცევიან და საპირადო, უკუღმართ საქმეს ვითომ საზოგადოში ახვევენ, რომ თავი გაიმართლონ, ეს არ მომწონს მე. სიმართლე! სიმართლე! სადაც გულწრფელობა არ იქნება, იქ არც საზოგადო რამ გაკეთდება.

დღევანდელი მოღვაწეები წინანდელებსავით შეთანხმებით კი არ მოქმედებენ, პირიქით, ერთმანეთს ეჯიბრებიან!.. უდგენენ საქმეს და ეს სულ არჩევნების ბრალია“.

— ბატონო აკაკი, თუ ასარჩევი კანდიდატები ღირსეული პიროვნებები არიან, არ უნდა მივიდეთ არჩევნებზე და არ უნდა ავირჩიოთ ისინი?

— „არჩევნები მით არის მოსაწონი, რომ ორ ღირსეულთაგან უმჯობესი ავირჩიოთ და ჩვენ კი უკუღმა ვმოქმედებთ“...

— ბატონო აკაკი, არჩევნების მიმართ თქვენ ერთგვარად გულგატეხილი ბრძანდებით. თქვენი გულისტკივილი უსამართლოდ ჩატარებული არჩევნების გამო გასაგებია, თქვენ ხომ თქვენსავე მშობლიურ კუთხეში, საჩხერეშიც და ყვირილაშიც (ზესტაფონში) გაგაშავეს და თეთრი კენჭები გიორგი ზდანევიჩს, კიტა ბუაჩიძეს და თეოფილე ხუსკივაძეს მისცეს. გთხოვთ, გვიამბოთ ამის შესახებ.

— „აი როგორ იყო საქმე. მე ავედი საჩხერეს, რომ არავითარი მონაწილეობა არ მიმეღო სადეპუტატო არჩევნებში. როდესაც მეკენჭეები ამოვიდნენ საჩხერეში კენჭის საყრელად, სამივე პარტიამ პირველად მე დამასახელა. წინა დღეს არჩევაც ჰქონდათ, რომ მე ერთხმად ამოვერჩიეთ. ეს გადმომცეს მეც, – მე არც მაშინ მინდოდა წასვლა, მაგრამ სხვებმა მირჩიეს: ეგ უმადურობა იქნება შენის მხრითაო, გადადი, მადლი გადაუხადე და ისე მოშორდიო, მეც დავთანხმდი და გადავედი მეორე დღეს მადლობის გადასახდელად. მოვიდნენ მოციქულები ჩემთან და რაღაც თვალების პრაწვით მითხრეს: გადი ამ კრებიდან, თორემ გაგაშავებთო!.. მე სულ სხვას ველოდი და ამიტომაც გამიკვირდა, რად გავიდე-მეთქი? ყუთის დადგმა არ გაბედო, თორემ გადაწყვეტილია, უნდა გაგაშავოთო. აი ჩემი პასუხი: მე არც ყუთის დადგმა მსურვებია და არც კენჭის ყრაში ჩარევა!.. არც არავისთვის შავი არ მნდომებია და არც არავისთვის – თეთრი!.. მაგრამ ახლა კი თქვენი სიტყვის შემდეგ, რადგანაც მემუქრებით, იძულებული ვარ, დავიდგა ყუთი... ამ სიტყვის შემდეგ წავედი შინ დარწმუნებული, რომ გამაშავებდნენ!.. მართლაც, იმ დღეს ეყარათ კენჭი და გავეშავებიეთ!.. მე რომ გავიგე, მხოლოდ გავიღიმე. კრინტიც არ დამიძრავს! კენჭი სინდისისა და ჭკუის საქმეა. ყველამ თავის ნებაზე უნდა იმოქმედოს, მე ამის წინააღმდეგი არა ვარ!“..

— ბატონო აკაკი! თქვენ მართალი ბრძანდებით, რომ არჩევნების დროს ყველამ თავისი სინდის-ნამუსის მიხედვით უნდა იმოქმედოს, მაგრამ თქვენ რაც საჩხერეში გაგიკეთეს, ეს ხომ უსინდისობაა და ჩვენთვის დამახასიათებელი ფოკუსნიკობა. ყვირილაშიც ხომ ასევე მოგექცნენ?

— „ამ რამდენიმე წლის წინეთ ყვირილაშიც კენჭი ვიყარე დეპუტატის ამომრჩევლობაზე. აქ იყვნენ ამომრჩევლები სოციალ-დემოკრატები და ფედერალისტები. რადგანაც ფედერალისტები ჭიათურიდან იყვნენ ჩამოყვანილები და ერთი ორადაც მეტი, სოციალ-დემოკრატებს შავიც რომ მოეცათ ყველას ჩემთვის, მაინც არ უნდა გავშავებულიყავი პარტიულის მოსაზრებით, მაგრამ წარმოიდგინეთ, რომ იმ ფედერალისტებმა აირჩიეს გ.ზდანევიჩი, კიტა აბაშიძე და ხუსკივაძე, მე კი გამაშავეს“.

— არც ჭიათურის ბანკის არჩევნებისას აგირჩიეს, რატომ?

— „ჭიათურაში ბანკია დაარსებული, ვინც კი ისურვებს წევრობას, ყველას მიიღებენ ხოლმე. ჯერ მაგალითი არ ყოფილა, რომ ვინმე გაეშავებიოს. მე წარვადგინე ფული და მოვისურვე წევრობა; წარმოიდგინეთ, მკითხველებო, რომ მე ულირსად მცნეს და გამაშავეს. გავოცდი და რომ ვიკითხე მიზეზი, პასუხად მივიღე : „ნაბრძანები გვქონდაო!“

საუბარს უძღვებოდა
ოთარ ოსაძე,
პროფესორი

არჩევნები, არჩევნები, არჩევნები... და ვინ ავირჩიოთ?

წარმოსახვითი საუბარი აკაკი წერეთელთან, პოეტის ჩანაწერების მიხედვით

* კენჭობა – იგულისხმება არჩევნების დროს ხმის კენჭის საშუალებით მიცემა (რედ.).

ინფორმაცია

„ლაგუნა ვერესთან“ ესტაკადის მშენებლობა დასრულდა

თბილისის მერიის განცხადებით, 248 მეტრი სიგრძის ბეტონის ახალი ესტაკადა თანამედროვე სტანდარტების სრული დაცვით აშენდა და მისი საშუალებით, ორთაჭალის მხრიდან გმირთა მოედნისკენ მოძრავი სატრანსპორტო საშუალებები შეუფერხებლად შეძლებენ გადაადგილებას.

როგორც მერიაში აცხადებენ, ახალი ესტაკადა ორივე მხრიდან ბეტონის თვალამრიდებითა და საგზაო ნიშნებით აღიჭურვა.

— მიმდინარე თვეში დასრულდება ასევე, მარჯვენა სანაპიროზე გმირთა მოედნიდან დიღმის მიმართულებით კიდევ ერთი ესტაკადის მშენებლობა, რაც სატრანსპორტო ნაკადებს შესაძლებლობას მისცემს 3 დონეზე ერთდროულად იმოძრაონ და მინიმალურ დროში შეძლონ დანიშნულების ადგილამდე მისვლა, — აღნიშნავენ მერიაში. ქალაქში მიმდინარე ესტაკადების მშენებლობაზე სულ 800-მდე ადამიანი დასაქმდა.

◎ პოეტის სიტყვა

გენო კალანდია

კომპოზიცია ივანე თარბას პორტრეტისთვის

არ გაგყოლია
საქართველოს ვალი იმქვეყნად,
კაცი იყავი
და კაცებთან ბჭობდი კაცურად,
რა ხიბლი გქონდა,
რა ღიმილი და რა ღირსება,
რა შუქს აფრქვევდი
სიყვარულის, ძმობის დასტურად.

ვეღარ გიტირე,
ვერ გიგლოვე, როგორც ძუძუმტე,
მე ლექსებს შევრჩი,
როგორც კუტი ჯოხს და ყავარჯენს,
შენ – მარად უცვლელს,
უკეთურნი გმტრობდნენ, გებრძოდნენ
და საგანგებოდ
გიმზადებდნენ შხამს და განაჩენს.

ჩვენ რომ გვიყვარდა,
ჩვენ რომ გვცნობდა ის აფხაზეთი,
იმ ძვირის შემდეგ
არასოდეს განმეორდება,
არ განათდება
ის წყალ-ჭალა იმ სინაზეთი,
გვიანღა არის
სინანული, ურვა, გოდება.

... თხრიდნენ მამები
ვაჟებისთვის მწუხრში საფლავებს,
იდექი მარტო
და ხარივით მარტო ბღაოდი,
იდექი მარტო,
გაჰყურებდი ცის დასალიერს, –
მზისფერ, ქარვისფერ
საიდუმლოს შენი ბალღობის.

მე, როგორც დევნილს,
გამითხრიან სადმე სამარეს,
შენ – საგვარტომო
აკლდამაში გაწვიმს, გაციებს...
მადლობელი ვარ,
წინაპართა გზა რომ მასწავლე,
ღვთისმშობლის სახელს
და მაცხოვრის ჯვარს რომ მამთხვიე.

...კალაძეებთან
წუხელ სტუმრად ერთად ვიყავით,
ჩვენი დიდი ძმა,
ვით ეგვიპტის ბრძენი ხალიფა
ბუხართან იჯდა
მთელი კვირის ნაქეიფარი,
გარეთ ღამის ზღვა
ხმაურობდა, როგორც ქარიზდა.

გიყვარდა ლხინი...
ნეკერჩხლებში შაშვის ჭახჭახი,
მეწამულივით
ვარდის შტოზე შვიდფრად დაღვრილი,
გენატრებოდა
უფლისციხე, ოქროს ჩარდახი,
ვენეციური,
რომაული ხიდის თაღივით.
ამოგიღამა,
ამოგიშრო სევდამ თვალები,
უცხო მხარეში,
უცხო ცისქვეშ ფრთები დაკეცე,
მორჩა, გასრულდა
შენი მოკლე წუთისოფელი,
ოქროს თევზივით
დაკიდულო ჟამის ანკესზე.

მორჩა, გასრულდა
ყველა ვადა ქვეყნად ცხოვრების,
მიქელ-გაბრიელს
ჩავბარდები მალე შენსავით,
გაგვიხსენებენ,
როგორც წევრებს ძველი ორდენის,
ჩვენს მოსაგონარს
სამთვარიო თასით შესვამენ.

სიზმარში გხედავ,
სავსე გულით – ლიხნის ძველშავით,
სამშობლო შენთვის
მარად იყო წმინდა მესია,
მინდა მოვვარდე
და ჩაგძახო ფიცხლად საფლავში: –
ადექი ძმაო,
აფხაზეთი ისევ ჩვენია!

◎ წიგნი – მხილება

„მე არ ვიცი, რა არის სიყვარული...“

რამდენიმე დღის წინათ სრულიად შემთხვევით, ხელში ჩამივარდა ერთი ძალიან პატარა წიგნი, რომელიც ერთ საათში წავიკითხე, მაგრამ ისე ამაფორიაქა და დამარეტიანა, რამდენიც არ უნდა ვეცადო, იმ ემოციის გადმოცემას კარგა ხანს ვერ შევძლებ.

წიგნის სახელწოდებაა „მათხოვრის დღიურები“. თავად ავტორს გიორგი სისაურს თუ ვენდობით, იგი მხოლოდ ჩვიდმეტი წლისაა.

აქ მხოლოდ რამდენიმე ამონარიდს გაგაცნობთ და მათზე განსჯა-მსჯელობა „საქართველოს რესპუბლიკის“ ერთგული და განსაკუთრებული დონის მკითხველისთვის მიგვინდვია. რაც შეეხება პირადად ჩემს პოზიციას, როგორც ერთი რიგითი ეკონომისტი, უახლოეს პერიოდში ამ მოცულობით პატარა წიგნს, ჩემ ნაშრომთა ციკლის „შეცდომა თუ დანაშაული?!“-ს მეშვიდე ნაწილს მივუძღვნი (მეექვსე ნაწილი, რომლის ქვესათაურია „ნაციონალებს ხმას არ მივცემ“, უახლოეს დღეებში გამოვა), რომელშიც შევეცდები ავხსნა, თუ რამ მიიყვანა ეს ჩვიდმეტი წლის გენიოსი და მისი თაობის გარკვეული ნაწილი ამ მდგომარეობამდე. ხმამაღლა ნათქვამად თუ არ ჩამეთვლება, მსგავსი რამ ძალზე იშვიათად წამიკითხავს.

როგორც ზემოთ დაგპირდით, გთავაზობთ მხოლოდ რამდენიმე ამონარიდს იმ სახითა და თანამიმდევრობით, როგორც ამ საოცრებაშია მოტანილი.

ანზორ ბაბუხადია

„ნამდვილად არ მინდა იმ ადამიანთა უსულო ცრემლი და გულუბრყვილო, უგულო შებრალება, რომლებიც დღეს თვითონ არიან შესაბრალებელნი. მათი განმკითხავი მხოლოდ ღმერთია და არა მე, რომელიც არც ცხოვრებას შევუბრალებივარ, არც იმ გულუბრყვილო ადამიანთა ერთობლიობას, რომელთაც მე გაყინულგულა არსებებს ვეძახი“.

* * *

„მე არ ვიცი რა არის სიყვარული, იმიტომ, რომ არასდროს არავის ვყვარებივარ, მაგრამ ყველაზე მეტად მისი გაცემა შემიძლია – მათთვის, ვინც იმსახურებს ამას და ასევე მათთვისაც, ვინც არ იმსახურებს“.

* * *

„ისიც კი არ ვიცი, რა არის ჩემი ცხოვრების აზრი, რომელიც სადღაც დავკარგე ასე, ამოუცნობლად. არც მეგობარი მყავს, არც ცხოვრების გზამკვლევი. ამ მცირე დროში ვისი დამეგობრებაც შემეძლო, ის სულ თან დამდევს ფეხდაფეხ: სიღატაკე, ცრემლები, შიმშილი, ობლობა. უპატრონოდ დავეხეტები ქუჩებში მცირეოდენი ლუკმაპურის მოსაპოვებლად, რათა ცხოვრება შევძლო, მაგრამ ყველაფრით მადლობელი ვარ უფლისა, რომ ამ მცირედს მაინც მაძლევს და დახმარების ხელს მიწვდის, თუნდ დღეში ერთი პატარა ნატეხი პურის სახით, რომელსაც ჩემს საყვარელ უმცროს დაიკოს ვუყოფ. ის ხომ სულ რაღაც რვა წლისაა. ადამიანი, რომელზეც ძვირფასი არავინ მყავს, ძვირფასი კი არა, საერთოდ არავინ მყავს მის გარდა. ღმერთო, კარგად ამყოფე ჩემი პატარა ელენე!“

* * *

„ახლა შუაღამეა, ელენეს უკვე სძინავს. დღეს მოვახერხე და ერთი ფუნთუშა ვუყიდე პატარას. ანგელოზივით სძინავს. უნაზესი სუნთქვა მის კულულებიან წაბლისფერ თმას ისე არხევს, როგორც სიო. მასთან ახლოს მივიწიე და გულში ჩავიკარი. ერთმანეთზე დალაგებული პატარა ხელები მანაც მომხვია. ზედ რაღაც დაძონძილი, ძველისძველი თხელი პლედი გვაფარია ორივეს“.

* * *

„ყოველთვის დიდი ინტერესით ვაკვირდები ამა თუ იმ, ძველი თუ ახალი ფილმების აფიშებს. უკვე მეექვსე წელია, უიმედოდ ვოცნებობ რომელიმე ფილმზე დასწრებას, მაგრამ ბედისწერამ საუკუნოდ მოკეტა კარი ჩემსა და მას შორის. საკმარისია ამ ზღურბლს გადავცდე, რომ ყველა ზიზღით მიყურებს და თვალებით, გამოხედვით იმას მეუბნება: წადი! შენი ადგილი აქ არ არისო. რა თქმა უნდა, ასეა! აბა, დაძონძილსამოსიანი, ღონემიხდილი და სიცივისგან გალურჯებული ვის რაში სჭირდები... შენ ხომ არავინ ხართ მათთან შედარებით“!

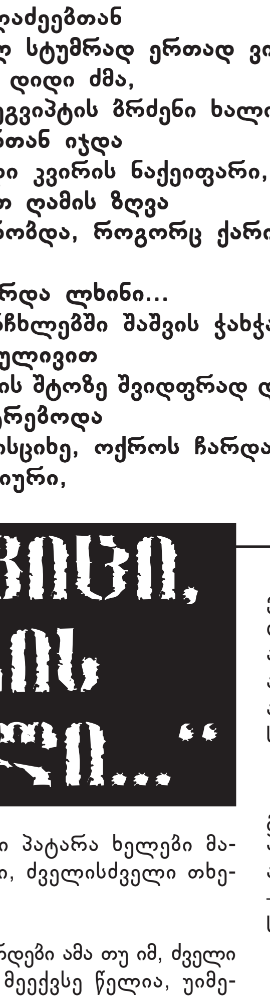

* * *

„ათასში ერთი თუ ჩაგივლის ისეთი, რომელიც გაგიღიმებს და უცნობ სითბოს გაგრძნობინებს. ყველანაირ მატერიალურ დახმარებას მირჩევნია დღეს ეს – მორალური დახმარება... ვიღაცის სითბო, რომელიც ძალზედ მაკლია. ალბათ, ესეც ჩემი ხვედრია, რომ მარტომ გავიკვალო გზა სიბნელესა და სიცარიელეში, ყოველგვარი სითბოსა და სიყვარულის გარეშე“.

* * *

„არ ვიცით, სად ვართ და რატომ, რისთვის ვართ მოვლენილნი ამ ქვეყანაზე. დღევანდელი რეალობა და დღევანდელი დღე არის ის ეპოქა, სადაც უღმერთოდ მართავენ ქვეყანას. ვიღაცას მატერიალური ცხოვრება ჰგონია მთავარი და ჩაბღაუჭებია მძლავრად, ორივე ხელით, რადგან სხვა ფასეულობანი არ გააჩნია – ვერ ხვდება, რომ ერთი ხელი, დიახ – საკუთარი თავისთვის მოიხმაროს, ხოლო მეორე – გაჭირვებულთათვის“.

* * *

„ტაძარში ღვთისმშობლის ხატთან მივედი და თვალებში ჩავხედე. ასე ვუყურებდი გაუნძრევლად რამოდენიმე ხანი, სანამ მისგან სითბო არ ვიგრძენი, დედობრივი სიყვარული და მფარველობა! შემდეგ ისევ ნელი ნაბიჯით გამოვედი ეკლესიიდან და გზა განვაგრძე“...

* * *

„ მაინც რისთვის ვარსებობთ?! რა მნიშვნელობა აქვს იმას, როდის მოკვდები?! უკვე მგონია, რომ მრავალი სიცოცხლე გამოვიარე, მრავალჯერ მოვკვდი და მრავალჯერ დავიბადე. უკვე მრავალი ძვირფასი ადამიანი დავკარგე და ჩემი გულიც მათთან ერთად მოკვდა, დასამარდა მოგონებებისა და გრძნობათა ცივ მორევში... საუკუნოდ დაატყვევა იმ ტკივილმა ის შემართებაც და სიყვარულიც, რომელიც ოდესღაც მაკავშირებდა მათთან. მხოლოდ ერთი გამოსავალია ამ გრძნობათა გასათავისუფლებლად – ისევ სიკვდილი და ახალი სიცოცხლე. ადამიანი მაშინ კვდება, როდესაც ძვირფას ადამიანს ჰკარგავს. აქ ყოფნა და სიცოცხლეს ვერ დააფასებ, ერთხელ მაინც თუ არ მოკვდი!“

* * *

სიკვდილის არ უნდა გვეშინოდეს, პირიქით, ფართოდ უნდა გავუღოთ მას სიცოცხლის კარი. ოღონდ არანაირი მოლაპარაკება, არანაირი ფარსი, მხოლოდ სიმართლე! მასთან ასეთები არ გაგივა, ის ხომ ძალზედ პუნქტუალურია! ასე რომ – მასზე კარგად არავინ იცის, როდის მოგაკითხავს გასასეირნებლად“.

* * *

„ადამიანი იბადება თუ არა, მაშინვე კვდომას იწყებს, რადგან სიცოცხლის პირველი წამის ათვლისთანავე, პარალელურად ათვლას იწყებს სიკვდილის წამიც... სიკვდილი, უბრალოდ ის პორტალია, რომელიც სხვა სიცოცხლეს გჩუქნის სრულიად უანგაროდ, სწორედ ეს უანგარობაა ის თვისება, რომელიც გამოარჩევს მას ადამიანთაგან!“

* * *

„... ადამიანთან ყველაზე ახლოს სიკვდილია, რადგან უბრალოდ, თავს ვერ აარიდებ მას ძალიანაც რომ გინდოდეს. ის არის მეგობარი, რომელსაც ვერ ხედავ, მაგრამ ყოველთვის გრძნობ მის სიახლოვეს. ახლა კი, იმაზე იფიქრე, თუ როგორ დაუმეგობრდე მას! მაგრამ იცოდე – სიკვდილს ერთი ძალზედ კარგი თვისება აქვს – ფულზე არ იყიდება და ძალიანაც რომ გინდოდეს – მას ვერ მოისყიდი. თვითნაბადი თვისებაა... ალბათ, დამეთანხმებით!“

* * *

„ვინ თქვა, რომ მონათმფლობელობა აღარ არსებობს?! პირქით, ოცდამეერთე საუკუნის დასაწყისში იმძლავრა მან ყველაზე მეტად ჩვენს რეალობაში! აბა, გაიხედე ირგვლივ და შეხედე თანამედროვე მონებით მიმოფენილ გარემოს... დიახ, ესენი თანამედროვე მონები არიან!“

P. S. მაქვს გარკვეული დაპირება, რომ მოვხვდები ამ წიგნის პრეზენტაციაზე, სადაც, უნდა ვიგულისხმოთ, რომ ჩემთვის საინტერესო ბევრ კითხვას გაეცემა პასუხი.

ამასთან, ვსარგებლობ შემთხვევით და ვიტყვი, რომ ჩემთვის პასუხგაუცემელი რჩება კითხვა – ლოპოტის ხეობაში მიმდინარე ურთულესი პროცესებისა და ქვეყნის ყოფნა-არყოფნასთან გატოლებული კარსმომდგარი საპარლამენტო არჩევნების უმწვავეს პერიოდში რა ეექსკურსიებათ უცხოეთში დასვენების მოყვარულებს და რა აჟიოტაჟს ტეხენ მათი სასტუმროებში შეფერხებით დაბინავების შემთხვევების თაობაზე? ამასთან დაკავშირებით მახსენდება 90-იანი წლების სამოქალაქო ომისა და აფხაზეთის ცნობილი მოვლენების დროს დაღუპულთა თბილისის აეროპორტში ჩამოსვენებისას ჭირისუფალთა და დამხვდურთა გლოვის მომენტები და იმავდროულად დუბაიში სავაჭროდ და საგრიალოდ წამსვლელებისა და მათი გამცილებლების ზღვარგადასული ჟრიამული. რას ვიზამთ! „რაც კარგები ვართ, ქართველები ვართ!“

ა. ბ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს საჯარო სამართლის იურიდიული პირი ბუნებრივი რესურსების სააგენტო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად ჩაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

[illegible] № 1		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 978 581
2	[illegible]	[illegible] № 6 / 032 72 72 40
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible] - 20 [illegible] - 48 300 [illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	10 000 [illegible]
9	[illegible] (10 %)	1 000 [illegible]
10	[illegible] + 200 [illegible]	2 200 [illegible]
11	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	20 [illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible] 15 [illegible]

[illegible] № 2		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 978 581
2	[illegible]	[illegible] № 6 / 032 72 72 40
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible] - 5 [illegible] - 117 680 [illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	15 768 [illegible]
9	[illegible] (10 %)	1 576.8 [illegible]
10	[illegible] + 200 [illegible]	3 354 [illegible]
11	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	5 [illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible] 15 [illegible]

[illegible] № 3		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 978 581
2	[illegible]	[illegible] № 6 / 032 72 72 40
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible] - 20 [illegible] - 15 000 [illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	3 288 [illegible]
9	[illegible] (10 %)	328.8 [illegible]
10	[illegible] + 200 [illegible]	857 [illegible]
11	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	20 [illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible] 15 [illegible]

[illegible] № 4		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 978 581
2	[illegible]	[illegible] № 6 / 032 72 72 40
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible] - 10 [illegible] - 901 600 [illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	10 000 [illegible]
9	[illegible] (10 %)	1 000 [illegible]
10	[illegible] + 200 [illegible]	2 200 [illegible]
11	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 [illegible] 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	10 [illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible] 15 [illegible]

ლოტი № 5		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 578 581
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	4 480 ლარი
9	[illegible] (10%)	448,0 ლარი
10	[illegible]	1 000 ლარი
11	[illegible]	[illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	5 წელი
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible]
ლოტი № 6		
[illegible]		[illegible]
1	[illegible]	204 578 581
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	1 931 ლარი
9	[illegible] (10%)	193,1 ლარი
10	[illegible]	386 ლარი
11	[illegible]	[illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 11.00 [illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 18.00 [illegible]
12	[illegible]	[illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 12.00 [illegible] 2012 წლის 15 [illegible] 18.00 [illegible]
13	[illegible]	5 წელი
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	1
16	[illegible]	[illegible]

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ვაშინგტონი ქართულ ოპოზიციას ურჩევს ჯანყი არ მოაწყოს

ამერიკის შეერთებული შტატების საუწყებათაშორისო კომისიის ვიზიტი სახელმწიფო მდივნის მოადგილის თომას მელიას ხელმძღვანელობით საქართველოში ჯერ არ დამთავრებულა, მაგრამ თავად დელეგაციის ხელმძღვანელმა გააკეთა რამდენიმე განცხადება ქვეყანაში წინასაარჩევნო სიტუაციასთან დაკავშირებით. მელიას სიტყვებით, მთლიანად ეს სიტუაცია ნორმალურია, დემოკრატიული, რომელიც საშუალებას აძლევს ქართველ ხალხს 1 ოქტომბერს აირჩიოს ახალი პარლამენტი, რომელთანაც, მისი შემადგენლობის მიუხედავად, ითანამშრომლებს ვაშინგტონი, ვინაიდან ამერიკის შეერთებული შტატები ამ საკითხში ნეიტრალურია.

ხელისუფლებას საჯაროდ არ მიუღია არც ერთი სერიოზული შენიშვნა ამერიკის დელეგაციისგან, რომელიც სპეციალურად ჩამოვიდა საქართველოში წინასაარჩევნო სიტუაციის შესასწავლად, ამიტომ მას შეუძლია იგრძნოს თავი შედარებით მშვიდად საგარეო კრიტიკის თვალსაზრისით და, ცხადია, გააგრძელოს აგრესიული წინასაარჩევნო კამპანია სულისკვეთებით: „ვინც ჩვენთან არ არის, ის ჩვენი სამშობლოს მტერია და რუსეთის ხელშემწყობი". რომ, რასაკვირველია, კულუარებში არ გავრცელებულიყო თომას მელიას სხვაგვარი შეფასება.

სამაგიეროდ, ოპოზიციას და, პირველ რიგში, ბიძინა ივანიშვილის „ქართულ ოცნებას" საჯაროდ მისცეს რეკომენდაცია: „ჩვენ გვაქვს მოლოდინი... რომ იგი თავს შეიკავებს ძალადობისგან და მოლოდინი ხელისუფლების მისამართითაც, რომ არჩევნების დღე და მომდევნო პერიოდი მშვიდობიანი იქნება".

თომას მელიას განცხადება შეესაბამება შვედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის კარლ ბილდტის „ფეისბუქში" განთავსებულ ჩანაწერს, პიროვნებისა, რომელიც იყო საქართველოში სექტემბრის დასაწყისში იმავე მიზნით – გაცნობოდა წინასაარჩევნო სიტუაციას. „მეტად საგანგაშოდ მიგვაჩნია ის უცნაური სიგნალები, რომლებიც მოდის ამ მილიარდერისგან (ბიძინა ივანიშვილისგან – რედ.), რომელმაც მოკლე დროში შეძლო გამხდარიყო ქართული ოპოზიციის ლიდერი, მისი განცხადებები დრო და დრო გაისმის ისე, რომ, თითქოს, ის, თუ ვინ უნდა მართოს საქართველო, უნდა გადაწყდეს ქუჩის აქციებზე ამ ქვეყანაში ოქტომბრის არჩევნების დასრულების შემდეგ", – წერს შვედი დიპლომატი. როგორც ამავე კომენტარებიდან ჩანს, ბილდტმა რამდენჯერმე მისცა რეკომენდაცია ოპოზიციის ლიდერებს აღიარონ მომავალი არჩევნების შედეგები.

გასაგებია, რომ მელია და ბილდტი არ არიან მთელი დასავლეთი, მაგრამ ქართულ წინასაარჩევნო პროცესების აღქმას ამ პოლიტიკოსებმა უკვე მიანიჭეს ტონალობა, მათ, ფაქტობრივად, გააფრთხილეს ოპოზიცია: მისი აქტივობის გაგება 1 ოქტომბრის შემდეგ დასავლეთისთვის რთული იქნება. სხვა ყველაფერი – „ამერიკა ითანამშრომლებს ნებისმიერ მთავრობასთან და ლიდერთან, რომლებსაც ქართველი ხალხი აირჩევს", „საქართველოს მოსახლეობამ თავად უნდა გადაწყვიტოს, როგორ დააკომპლექტოს მომავალი პარლამენტი და მთავრობა", „ჩვენთვის ცნობილია ევროინტეგრაციის სურვილი ქართველი ხალხისა, და ყველა შეხვედრაზე, რაც საქართველოში გავმართეთ, ამის დადასტურებას ვხედავდით, და ეს ძალიან კარგია", „უნდა იყოს თანაბარი კონკურენტული გარემო", „მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები უნდა იყვნენ თავისუფალი" და ა.შ. – ეს არის „დემოკრატიული შეფუთვა" მთავარი წანამძღვარებისთვის.

იმავე დღეს საკმაოდ პესიმისტური განცხადებით ტელეგადაცემა „ღია სტუდიაში" გამოვიდა პარლამენტის ყოფილი სპიკერი ნინო ბურჯანაძე, რომელიც 1 ოქტომბრის არჩევნებში მონაწილეობას არ ღებულობს. „ვფიქრობ, რომ „ქართული ოცნება" ყოველდღე რწმუნდება იმაში, რომ არსებულ საარჩევნო გარემოში არჩევნების მოგება შეუძლებელია", – განაცხადა მან. თავად ბურჯანაძე არ ნანობს, რომ მიიღო გადაწყვეტილება არ იყაროს კენჭი პარლამენტში, ვინაიდან ამით ხმებს წაართმევდა არა მმართველ „ნაციონალურ მოძრაობას", არამედ სწორედ „ქართულ ოცნებას". რაც შეეხება ნაციონალების ლიდერს, ბურჯანაძის სიტყვებით, თუ ვინმე საქართველოში ერკვევა პოლიტიკაში, ეს მიხეილ სააკაშვილია. „ის პოლიტიკური ცხოველია. შესაძლებელია ჩემმა გამონათქვამმა გაანაწყენოს მისი ახალგაზრდა მომხრეები, მაგრამ ეს ეპითეტი გულისხმობს, რომ მას აქვს სასწაულებრივი პოლიტიკური ინსტინქტები... ბუნებრივია, ის პოლიტიკოსია, თუმცა ცუდი", – აღნიშნა ბურჯანაძემ „ღია სტუდიის" ეთერში.

ივანიშვილი, რომელსაც არ შეიძლებოდა გულზე არ მოხვედროდა უკანასკნელ დღეებში დასავლეთის გზავნილები, მათ კომენტარებს არ უკეთებს. ხუთშაბათს მან ირიბად დაადასტურა თბილისში გავრცელებული ხმები იმის შესახებ, რომ „ქართულ ოცნებაში", მიუხედავად გარეგნული კეთილდღეობისა, საკმაოდ სერიოზული დაპირისპირებებია. ივანიშვილმა არ გამორიცხა, რომ ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ კოალიციამ შეიძლება შეწყვიტოს თავისი არსებობა. „დაშლა სავსებით ნორმალური მოვლენა იქნება, ვინაიდან კოალიციაში რამდენიმე პარტია შედის", – თქვა მან.

НЕЗАВИСИМАЯ ГАЗЕТА

დედამიწის ზურგზე

ახალზელანდიელმა მოიგო 27 მილიონი დოლარი და იმავე წუთში ლამის არ დაკარგა ეს თანხა როგორც ბედნიერმა ჟურნალისტებს განუმარტა, თავდაპირველად მას გაუგზავნეს არასწორი ცხრილი შედეგებით, ამიტომ მან იფიქრა, რომ არ მოუგია და ბილეთი გადააგდო. მაგრამ, როდესაც ქალაქში ატყდა აურზაური გამოუცხადებელი ბედნიერის შესახებ, მან ხელახლა შეამოწმა ბილეთი და მხოლოდ მაშინ გაიგო, რომ გაიმარჯვა.

* * *

„ანტიამერიკული ციებ-ცხელება": პრესამ გაიგო აშშ-ს ხელისუფლების შეცდომის შესახებ ლიბიაში ელჩის მოკვლის წინ

მეთვალყურეები ადასტურებენ, რომ „ყველაზე ხანგრძლივი ომი ამერიკის შეერთებული შტატების ისტორიაში" გრძელდება. გაზეთმა „დი ინდეპენდენტმა" გამოარკვია: ლიბიაში საელჩოზე თავდასხმა შეიძლებოდა თავიდან აგვეცილებინა, რომ არ ყოფილიყო ამერიკის ხელისუფლების უხეში შეცდომა. ობამას ადმინისტრაცია თითქოს უკვე იყო გაფრთხილებული დიპლომატიურ მისიაზე თავდასხმის მზადების შესახებ, ამტკიცებდნენ წყაროები.

* * *

დიდ ბრიტანეთში აღმოაჩინეს მსოფლიოში პირველი ფერადი ფილმი

ჯერ კიდევ 1902 წელს გადაღებული ედვარდ რეიმონდ ტერნერის ფილმი 110 წლის განმავლობაში ეგდო ბრადფორდში მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისა და ტექნოლოგიების ეროვნული მუზეუმის თაროებზე. როდესაც ის აღმოაჩინეს, წყაროებმა გადაწყვიტეს, აღედგინათ სამ ფირზე გადაღების გამომგონებლის უნიკალური მეთოდი, რაც წარმატებული აღმოჩნდა და ეს მეთოდი მუშაობს.

* * *

საბერძნეთში გადაბრუნდა ავტობუსი რუსი ტურისტებით: დაილუპა 4 კაცი

საბერძნეთის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების ცნობით, ავტობუსს ტურისტები რუსეთის ფედერაციიდან მიჰყავდა სალონიკის აეროპორტში, საიდანაც ისინი სამშობლოში უნდა გაფრენილიყვნენ. მანქანამ დაკარგა მართვა და ტრასის 22-ე კილომეტრზე გადაბრუნდა. 30 კაცმა სხვადასხვა სახის დაზიანება მიიღო, მათ შორის მძიმეც.

◉ ექსკლუზიური ინტერვიუ

ოლეგ კალუგინის „მშვიდობით, ლუბიანკა!“ და მივიწყებული რეკომენდაციები

(მეოთხე გვერდიდან)

— სად გადის ზღვარი გონივრულ თავშეკავებასა და შიშის გამოვლინებას შორის? მაგნიცკის სიკვდილთან დაკავშირებით დასავლეთში „მაგნიცსკი სია“ გაჩნდა, ანუ იმ რუსი ჩინოვნიკების სია შედგა, რომლებსაც, მაგალითად, აშშ და ბრიტანეთი თავის საზღვარზე არ შემოუშვებს. აი, საქართველოს ან სირიის შემთხვევაში, ასეთი ჩინოვნიკების სია არ არსებობს....

— თუ აშშ-ში საპრეზიდენტო არჩევნებში რესპუბლიკელები გაიმარჯვებენ, რუსეთის მიმართ პოლიტიკა უფრო მკაცრი იქნება. თუმცა, ისიც უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ატომურ ერაში სახელმწიფოთა ხისტმა პრინციპულობამ კატასტროფა შეიძლება გამოიწვიოს. მთავარია, პოლიტიკოსებმა იცოდნენ, როდის უნდა გაჩერდნენ... რუსეთთან დაპირისპირებამ მსოფლიო აფეთქება შეიძლება გამოიწვიოს. გეთანხმებით, აშშ-ც იძულებულია რუსეთს თავი მოუქონოს. თუმცა, არის საკითხები, სადაც ამერიკას შეუძლია უფრო ხისტად ელაპარაკოს პუტინს და, მე მგონია, აშშ-ს საგარეო პოლიტიკაში ცვლილებები გარდუვალია... რასაკვირველია, თუ პრეზიდენტი მიტ რომნი გახდება.

— ყველას ახსოვს ობამასა და მედვედევის გადალაპარაკება, როცა მათ ეგონათ, რომ მიკროფინი გამორთული იყო...

— ეს ნამდვილად უსიამოვნო და არც სხვებს. ადრე რუსეთის სისხლის სამართლის კოდექსში იყო 58-ე მუხლი, რომელიც სიტყვიერ შეურაცხყოფას ესადაგებოდა, თუმცა, იგი აღარ არსებობს. მაგრამ პუტინის აზრით, ამ გოგონებმა პოლიტიკური პროტესტი ძალიან ხისტად გამოხატეს და შედეგიც მიიღეს. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ: პუტინი არავის არაფერს პატიობს. მით უმეტეს — საჯაროდ. Pussy.Riot-ის სასამართლო სწორედაც რომ რუსული პოლიტიკური სისტემის ტენდენციის ნათლად გამომხატველი იყო. ჰოდა, თქვენ გინდათ, რომ მან საქართველოს დამოუკიდებლობა „აპატიოს“? ვიმეორებ, რუსეთის მოსახლეობა დამუნჯებულია. თუმცა კანტიკუნტად პროტესტს მაინც გამოთქვამს, ოღონდ ეს ზოგად ამინდს არ ცვლის. მაგრამ თუ პუტინს ახლანდელი ოპოზიცია ჩაენაცვლება, დარწმუნებული ვარ, რომ იგი საქართველოსთან კეთილმეზობლურ ურთიერთობას დაამყარებს.

— საქართველოს „მოდერნიზებულ“ სსრკ—ში, ანუ დსთ—ში შესვლას წინ სამოქალაქო ომის გაჩაღება უძღოდა. იმ პერიოდში თქვენ მოქმედი კადრი ბრძანდებოდით. ხომ ვერ მიმითითებდით, არსებობს თუ არა საკავშირო კაგებეს არქივებში ამ საკითხთან დაკავშირებული დოკუმენტაცია?

— არქივების რაღაც ნაწილი გორბაჩოვის თანამებრძოლმა იაკოვლევმა სამ ტომად გამოსცა,

ფაქტი გახლდათ. რაც შეხება საქართველოს მიმართ რუსეთის ოფიციოზის ენას. რაც მომისმენია, პირადად მე მიგრძვნია უხერხულობა, როცა ამხელა ქვეყნის მეთაური ამგვარი არაპოლიტიკური ლექსიკით დამოუკიდებელ, უძველესი კულტურის ქვეყანასა და მის პრეზიდენტზე საუბრობს. მერე რა, რომ ეს ქვეყანა ოდესღაც რუსეთმა დაიპყრო და იგი ოდესღაც საბჭოთა რესპუბლიკა იყო. ვფიქრობ, რომ რუსეთის რიტორიკა მაშინ შეიცვლება, თუ რიგ ქვეყნებში ატომური ენერგეტიკა განვითარდება და რუსეთი ნედლეულის რესურსის ყველაზე ძლიერი მიმწოდებლის როლს დაკარგავს. ამავე დროს პრობლემა ისიცაა, რომ ეს რესურსი ქვეყნის ბიუჯეტის ძირითადი შემავსებელია და სანამ ასეა, ხალხი ხმას არ ამოიღებს. საიდუმლო არაა, რომ პუტინს სტალინი ესიმპათიურება, თანაც რაღაც სახუმარო პროტესტის გამო Pussy.Riot-ის გოგონები ციხეში ორი წლით ჩააჯინა. ისე, ამბობენ, რომ ერთ—ერთმა მათგანმა პუტინის მისამართით საჯაროდ საკმაოდ „არაცივილიზებული“ სიტყვები წარმოთქვაო და პუტინი ამას არც მას პატიობს მაგრამ არა მგონია, რომ იქ „თბილისის ომთან“ დაკავშირებით რაიმე იპოვოთ. სხვათა შორის, 1995 წლამდე საქართველოში მარტო დასასვენებლად კი არა, საქმიანი ვიზიტებითაც ჩავდიოდი, ისევე როგორც აზერბაიჯანსა და სომხეთში.გამსახურდიასაც შევხვდი და შევარდნაძესაც. არ მახსოვს, გამსახურდიას რაზე ველაპარაკებოდი. თუმცა, ნათლად მახსოვს ის, რომ შევარდნაძე არ იყო რეფორმატორი, მაგრამ რაც იცოდა, ესაა მოსმენა და ამგვარად გადაწყვეტილებების მიღება. ვერ ვიტყვი, რომ იგი ჩემს რჩევებს ითვალისწინებდა, მაგრამ პირადად მე ამ ადამიანს თბილად ვიხსენებ.

— რა რეკომენდაციებს აძლევდით, რაზე საუბრობდით?

— არ მახსოვს, მაგრამ ის კი მახსოვს, რომ ყურადღებით მისმენდა.

— გამსახურდიას?

— მე მესმის თქვენი ინტერესი, მაგრამ უნდა გითხრათ, რომ მე რუსულ პოლიტიკას დიდი ხანია, გამოვეთიშე, ხოლო მას მერე, რაც 1995 წელს აშშ-ში ჩამოვედი, ცხოვრებისეული ინტერესები შემეცვალა...

ია მერკვილაძე,
ნიუ-იორკი.

◉ ძიუდო

ცირეკიძე - ოთხი წლით

საქართველოს ძიუდოისტთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელის პოსტიდან პეტერ ზაიზენბახერის წასვლის შემდეგ (ოლიმპიადის დამთავრებისთანავე ხელშეკრულების ვადა ამოიწურა და მის განახლებაზე არავის უფიქრია. მოარულ ხმებს თუ დავუჯერებთ, მომავალი თვიდან ზაიზენბახერი აზერბაიჯანის ეროვნულ გუნდს ჩაუდგება სათავეში) ეს თანამდებობა ვაკანტური აღმოჩნდა. უქმობის ერთი თვის თავზე ნაკრების მთავარ მესაჭედ ოთხი წლით ოლიმპიური და მსოფლიოს ჩემპიონი ირაკლი ცირეკიძე დანიშნეს, რომელსაც ლაშა გუჯეჯიანი და გიორგი ვაზაგაშვილი დაეხმარებიან. შოთა ჩოჩიშვილის სახელობის ძიუდოს აკადემიის დარბაზში სავარჯიშოდ შეკრებილ კიმონოიანებს ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ოლიმპიურმა ჩემპიონმა, საქართველოს ძიუდოს ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტმა დავით ხახალეიშვილმა წარუდგინა. ცირეკიძე ახალ ამპლუაში ორშაბათიდან შეუდგება საქმიანობას.

— მწვრთნელად მუშაობა ჯერ კიდევ სპორტსმენობისას მინდოდა, ამიტომ ძიუდოს ფედერაციას, სპორტის სამინისტროს და ეროვნულ ოლიმპიურ კომიტეტს ვაკანტურ ადგილზე ჩემი კანდიდატურა თავად შევთავაზე, — აღნიშნა პრესისთვის მიცემულ ინტერვიუში ირაკლი ცირეკიძემ. — კარიერის განმავლობაში ბევრ მწვრთნელთან მიმუშავია და მათი გამოცდილება მომავალ შეგირდებთან ურთიერთობისას გამომადგება.

პირველი შეჯიბრება, რომელშიც მსოფლიოს და ოლიმპიური ჩემპიონის დამოძღვრილნი იასპარეზებენ, მსოფლიოს გუნდური ჩემპიონატი იქნება, რომელსაც ბრაზილია უმასპინძლებს. დეკემბერში, სავარაუდოდ, იაპონიაში კანოს ტურნირზეც მოსინჯავენ ძალებს.

ზურგის ქარი ვუსურვოთ ჩვენს ბიჭებს ახალი მწვრთნელების ხელმძღვანელობით.

ლექსო ცინცაძე

◉ ჩოგბურთი

მეოთხედფინალში გავიდნენ

საქართველოს ჩოგბურთელ ქალთა ლიდერი, 22 წლის ანა ტატიშვილი, რომელიც რეიტინგში ამჟამად 52-ეა, წარმატებით განაგრძობს ასპარეზობას კანადაში. კვებეკის „ბელ ჩელენჯში“ (საპრიზო ფონდი 220.000 დოლარი) მან ორი ბარიერი წარმატებით გადალახა: პირველ წრეში მან სესილ კარატანჩევას (ყაზახეთიძ აჯობა, მეორეში კი ხორვატ მეტოქეს — პეტრა მარტიჩს (რეიტინგით 76-ეძ გადაუღობა კვარცხლბეკისკენ მიმავალი გზა — 6:2, 6:3, რითაც 70 სარეიტინგო ქულა დაიბევა. მეოთხედფინალში ჩვენებური მე-2 ასეულის წევრს — ბელგიელ კირსტენ ფლიპკენსს (102-ეძ დაუპირისპირდება. ამ უკანასკნელმა პირველ წრეში ტურნირის რეიტინგფავორიტი დომინიკა ციბულკოვა (სლოვენია, მე-13ძ დაამარცხა — 6:2, 3:6, 7:5, ხოლო მეოთხედფინალში გასვლამდე ხორვატ მარიანა ლუჩიჩს აჯობა — 6:7, 6:2, 6:4.

ფრანგული მონთ-დე-მარსანის ტურნირში (საპრიზო ფონდი 25.000 დოლარიძ ასპარეზობს მაკა ჩახნაშვილი. ქართველმა ჩოგბურთელმა ზედიზედ სძლია უკრაინელ მარინა ზანევსკას და რუს ნატალია ორლოვას (7:5,6:3ძ და მეოთხედფინალში ესპანელ ევა ფერნანდეს — ბრუგუესს გაუწევს მეტოქეობას.

ლაშა დიდია

◉ ჭადრაკი

ჯობავას მძიმე სტარტი

გალელი დიდოსტატი ბაადურ ჯობავა რეიტინგით (2734) დღეს მეცხრამეტეა მსოფლიოში. იგი ყველა მეტოქისთვის ანგარიშგასაწევ ძალას წარმოადგენს. სტამბოლის მსოფლიო საჭადრაკო ოლიმპიადაზე მან ვერ იასპარეზა, რადგან ოდესაში ხერხემალზე ორი ოპერაცია გაიკეთა. თუმცა მას შემდეგ თვეზე მეტი გავიდა და მომჯობინებული ბაადური ბულგარულ ბურგასში შავი ზღვის ქვეყნების მოჭადრაკეთა ფინალურ ტურნირში მონაწილეობს. შეჯიბრების საპრიზო ფონდია 10.000 ევრო. მთავარი პრიზისთვის ჯობავასთან ერთად რუსი ვლადიმირ მალახოვი, უკრაინელი ალექსანდრ არეშჩენკო, რუმინელი ლივიუ-დიტერ ნისიპეანუ, ბულგარელი ივან ჩეპარინოვი და თურქი სუათ ატალიკი იბრძვიან. პირველ ტურში ჯობავა მალახოვთან დამარცხდა, დაზავდნენ: არეშჩენკო-ატალიკი, ჩეპარინოვი-ნისიპეანუ. მე-2 ტური უფრო მშვიდობიანი აღმოჩნდა — ყაიმზე შეთანხმდნენ: ნისიპეანუ—ჯობავა, არეშჩენკო-ჩეპარინოვი და მალახოვი-ატალიკი.

◉ დარბაზბურთი

ელიტრაუნდს თბილისი უმასპინძლებს

საქართველოს ჩემპიონმა „იბერია სთარმა“ დარბაზბურთის ევროპის თასის გათამაშების შესარჩევ ჯგუფში ფრანგებთან, ბერძნებთან და სლოვენიელებთან პაექრობაში ელიტრაუნდის საგზური დაიმსახურა. ორიოდე დღის წინ უეფამ კენჭისყრა ჩაატარა და 16 გუნდი 4 ჯგუფში განთესა. თითოეულიდან ნახევარფინალში საუკეთესოები გავლენ. იბერიელებს უმთავრეს მეტოქედ პორტუგალიის ჩემპიონი და ევროპის ერთ-ერთი საუკეთესო გუნდი — ლისაბონის „ბენფიკა“ ეყოლებათ, ოღონდ ჩვენების უპირატესობა ის იქნება, რომ ელიტრაუნდის D ჯგუფის პაექრობებს თბილისის სპორტის სასახლე უმასპინძლებს. პირენეელების გარდა, „იბერია სთარს“ მეტოქეობას იტალიის „ლუპარენსე“ და უნგრეთის „დიორი ეტო“ გაუწევენ. ორთაბრძოლები 9-14 ოქტომბერს გაიმართება.

ელიტრაუნდის სხვა ჯგუფებში იასპარეზებენ: A. „ბარსელონა“ (ესპანეთიძ, „ლიტია“ (სლოვენიაძ, „არაზი“ (აზერბაიჯანიძ, „სპლიტი“ (ხორვატეთიძ.

B. „კაირატი“ (ყაზახეთიძ, „ეკონომაცი“ (სერბეთიძ, „სლავმატიკი“ (სლოვაკეთიძ, „ხრუდიმი“ (ჩეხეთიძ.

C. „მურსია“ (ესპანეთიძ, „დინამო“ (რუსეთი), „ენერგია“ (უკრაინაძ, „ნიკარსი“ (ლატვიაძ

გივი გაგუა

◉ ბაშო

„შავი ზღვა“ ჰორიზონტიდან დაიკარგა

იაპონიაში სექტემბრის ბაშოზე წარუმატებლად ასპარეზობენ ქართველი სპორტსმენები. ლევან გორგოძემ (ტოჩინოშინი) ხუთივე ორთაბრძოლა დათმო და, ტურნირის ბოლოს უარყოფითი ბალანსი თუ აღმოაჩნდა, კომუსუბის ტიტულს დაკარგავს. შედარებით უკეთესი მდგომარეობა აქვს თეიმურაზ ჯუღელს (გაგამარუ). მან ხუთი შეხვედრიდან ორი მოიგო და სამი წააგო. რაც შეეხება პროფესიული სუმოს ქართველ პიონერ ლევან ცაგურიას („შავი ზღვა“ძ, ის რამდენიმე დღეა, განაცხადში არ ჩანს.ვარაუდობენ, რომ მალე კარიერას დაასრულებს.

ბაშოზე 5-5 მოგებით ჰაკუჰო, პარიმაფუჯი, კისენოსატო, ოკინოუმი, ტაკაიასუ და კიოკუტენჰო მეწინავეობენ.

პრესა

ჟურნალ „ხელეურის“ ახალი ნომერი

გამოვიდა ლიტერატურულ ჟურნალ **„ხელეურის“** ახალი (№3) ნომერი, რომელშიც წაიკითხავთ: ჟურნალ „ხელეურის“ ორი თაოსნობა – **ნინო ტარყაშვილის** წერილები: „გრიგოლ რობაქიძის ანდერძის კვალდაკვალ“, „პატივი მივაგოთ მათ, ვინც მეტეხის ტაძარი დანგრევას გადაარჩინა.“ პოეზია: **მანანა ჩიტიშვილი, თემურ ჩალაბაშვილი, თამარ შაიშმელაშვილი;** პროზა: **ზურაბ თორია** – „მახარებელი“; **თემურ შავლაძე (შავრაძოვანი)** „ქარავანი-2“; **თამარ მიქაძე** – ორი მინიატიურა; **ლეილა ქიტოშვილი-სახლთხუციშვილი** – „გვანცას ზაფხული,“ **გულო კობიაშვილი** – „გადაულებელი წვიმების შემდეგ“; მწერალი დროში – ინტერვიუ პოეტ **ამირან ღონღაძესთან;** ნინო ჩხიკვიშვილის წერილი – „იაკობ გოგებაშვილიდან ოთარ ჩხეიძემდე“; ახალი თარგმანი: **თეოდორ შტორმი, გოთფრიდ ბენი, როზა აუსლენდერი** (თარგმანი ხათუნა პატაშურისაძ; მოვლენა: „სტალაგმიტი ჯუნკო“ – ქართველი და იაპონელი ხალხების მეგობრობის სიმბოლო; აღიარება: **ლინა ბარათაშვილი** – „წლის წიგნის ავტორი, ანუ თურაშაულის პატრონი“; ერთი ლექსით დარჩენილი უკვდავება: **მანანა ჩიტიშვილის** წერილი, ვინ დაწერა ლექსი „თუ ასე ტურფა იყავი...“ **გუგული ტოგონიძე** – „კესანე,“ „ბალახის სიმღერა“, „კელაპტარა“...

2012 წლის 12 სექტემბერს სვანეთში, სოფელ ლატალში გაიმართა ტრადიციული სახალხო დღესასწაული „გურამობა“, რომელიც გურამ თიკანაძის 80 წლისთავს მიეძღვნა. ჟურნალის ამ ნომერში გამოქვეყნებულია ივანე ჯაფარიძის წერილი „სიკეთის მთესველი მზეჭაბუკი“ (გურამ თიკანაძის დაბადების 80 წლისთავის გამოძ;

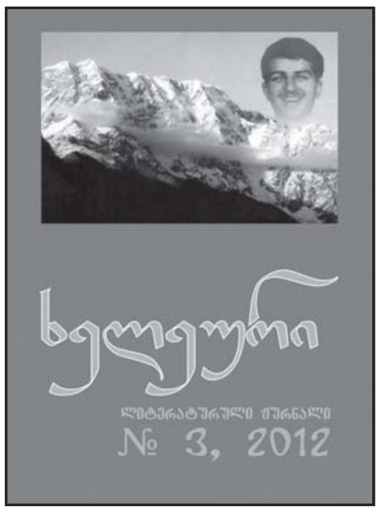

ჟურნალი იხსნება გურამ თიკანაძისადმი მიძღვნილი **მურმან ლებანიძის** ლექსით „ვოი!“.

„ხელეურის“ ახალი ნომრის შეძენა შეგიძლიათ „საქწიგნის“ მაღაზიაში (მარჯანიშვილის №9, თიბისი ბანკთანძ.

თამარ კახიშვილი

გარეკანზე: გურამ თიკანაძე შხარის ფონზე.

უკომენტარო კომენტარი

ბოსლის პირობებში

რუსეთის პერმის ოლქში შემთხვევით ნახეს 5 წლის გოგონა, რომელიც დედასა და მამინაცვალს... ბოსელში ჰყავდათ გამომწყვდეული!

მთლად შიშველი ბავშვი სიგარეტის ნამწვავებით თამაშობდა და მხოლოდ ძროხებთან ურთიერთობდა, მან ლაპარაკიც კი არ იცოდა, მხოლოდ ყმუოდა.

ინფორმაცია ამ საზარელი ამბის შესახებ ცოტა ხნით წინათ რუსეთულ გაზეთ „არგუმენტ ი ფაქტი“-ში დაიბეჭდა, რუბრიკით „ადამიანები და მხეცები“ და რომელთან დაკავშირებითაც მკითხველი, ვინმე ვ. კოროსტილიოვა ქალაქ ტალდომიდან, რედაქციას ეკითხება: „საინტერესოა, ცხოველებს, ზოგადად, შეუძლიათ ადამიანის ნაშიერის აღზრდა ისე, როგორც ეს „მაუგლიშია“ აღწერილი?“

ამ ერთი ციდა ინფორმაციის წაკითხვისას ერთბაშად სამმა მომენტმა გამაოგნა, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით.

პირველი, ცხადია, თავად ამაზრზენი ფაქტი იყო, რომლის კომენტარი (თუნდაც ძახილი ან კითხვით-ძახილი ნიშნის დასმით ემოციის გამოხატვა!ძ არც მკითხველს გაუკეთებია, არც თავად გაზეთის რედაქციას.

გაოცების მეორე მომენტი მაშინ დაიბადა, როცა უემოციოდ ამ საშინელი ამბის მოყოლის შემდეგ მკითხველი მხოლოდ იმის გარკვევამ დააინტერესა, მართალია თუ არა „მაუგლიში“ აღწერილი ამბავი და შეუძლიათ თუ არა ცხოველებს ადამიანის აღზრდა. როგორც, ეს, ვთქვათ, იმ უბედური ბავშვის შემთხვევაში მოხდა.

მესამედ კი, რომ იტყვიან, „ყბა ჩამომივარდა“, როცა ამაზე „არგუმენტ ი ფაქტის“ რედაქციის პასუხი წავიკითხე, რომელსაც ქვემოთ სრულად, ყოველგვარი კომენტარების გარეშე შემოგთავაზებთ.

„– ეჭვი არ არის, რომ თუკი თავისად აღიქვამენ, ცხოველებს შეუძლიათ სხვა სახეობის ნაშიერზე ზრუნვა, – ამბობს ბიოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი ილია სინიცინი. – ცნობილია უამრავი შემთხვევა ძაღლების მიერ გამოზრდილი მგლების ლეკვებზე, ვეფხვის ბოკვერებზე, კატის კნუტებზე და ციკნებზეც კი. არსებობს აგრეთვე იმის უამრავი მაგალითი, როცა დაკარგულ ბავშვებს უცხოვრიათ მაიმუნების, გარეული ძაღლების, ანტილოპების ჯოგებსა და ლეოპარდებთანაც კი.

მნიშვნელოვანია, რომ ცხოველმა სხვისი ნაშიერი ნადავლად კი არა, არამედ თავის საკუთარ ერთ-ერთ პატარად მიიღოს. მაგრამ ამ ამბავში საეჭვოა, რომ რომელიმე ძროხას ბავშვზე რეალურად ეზრუნა. როგორც ჩანს, ბავშვი ძროხებთან სითბოს იმიტომ ეძებდა, რომ არავის სჭირდებოდა“.

წეღან ვთქვი, მკითხველის შეკითხვაზე რედაქციის პასუხს უკომენტაროდ შემოგთავაზებთ-მეთქი, ბატონებო, მაგრამ თავად ამ ამბის თქვენთვის მოყოლა განა კომენტარი არ არის?

ოთარ ტურაბელიძე

რა გვკლავს?

რა იყო სიკვდილიანობის ძირითადი მიზეზები გასული საუკუნის დამდეგს და რა სნეულებებისგან კვდებიან ადამიანები ამჟამად? ამის დასადგენად მეცნიერებმა საგულისხმო გამოკვლევა ჩაატარეს.

მასალების გაცნობით გაირკვა, რომ 1900 წელს ადამიანთა გარდაცვალების ძირითადი მიზეზები იყვნენ გრიპი, პნევმონია, ტუბერკულოზი და კუჭ-ნაწლავთა ინფექციები. დღესდღეობით კი წინა პლანზე წამოიწია გულის სისხლძარღვთა დაავადებებმა, კიბომ და სასუნთქ ორგანოთა არაინფექციურმა ქრონიკულმა სნეულებებმა. ეს დასკვნა სამმა მედიცინის ისტორიკოსმა – სკოტ პოდოლსკიმ, დევიდ ჯონსმა და ჯერემი გრინმა გამოიტანეს, რომლებმაც ბოლო ორი საუკუნის მანძილზე სიკვდილიანობის მიზეზები გააანალიზეს. გამოკვლევის შედეგებმა თვალნათლივ წარმოაჩინა, რომ ამ ხნის მანძილზე მსოფლიო დიდად შეიცვალა.

ადრინდელი პრობლემები

XX საუკუნის დამდეგს, ისევე, როგორც მანამდე ათასწლეულების მანძილზე, სიკვდილიანობის მთავარი მიზეზი ინფექციური დაავადებები იყო. ინფექციები – ბუნებრივი პროცესების სრულფასოვანი მონაწილენი არიან და ვიდრე ადამიანი მათთან ერთი ერთზე რჩებოდა, ამ ბრძოლაში მხოლოდ საკუთარი იმუნიტეტის იმედი უნდა ჰქონოდა. გარკვეული დროის მანძილზე ინფექციები იმარჯვებდნენ და ადამიანები ცოტა ხანს ცოცხლობდნენ.

ინფექციებმა უკან მხოლოდ ცივილიზაციის შემოტევის შედეგად დაიხიეს, მაგრამ XX საუკუნის შუა ხანებშიც კი სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლივობა მხოლოდ 40-50 წელს შეადგენდა. პირველი მსოფლიო ომის დროს კი (რომლის დაწყებიდან ჯერ ასი წელიც კი არაა გასული!ძ, „ესპანური“ გრიპისგან მეტი ხალხი დაიღუპა, ვიდრე – ბრძოლის ველზე!

პნევმონიის მკურნალობა, რომელიც გასული საუკუნის დასაწყისში ყველაზე მეტ ხალხს ხოცავდა, 40-50-იან წლებში, ანტიბიოტიკების გაჩენის წყალობით გახდა შესაძლებელი. ტუბერკულოზმა და დიფტერიამ კი მხოლოდ მასობრივი ვაქცინაციის შემდეგ დაიხიეს უკან, რომელთა აქტიური გატარება ასევე XX საუკუნის დასაწყისში დაიწყეს. კუჭ-ნაწლავთა ინფექციებს რაც შეეხება, რომლებიც სიკვდილიანობის მესამე მიზეზი იყო, მათი გავრცელების შემცირება სანიტარიულ-ჰიგიენური ნორმების პროპაგანდის შედეგად გახდა შესაძლებელი.

ახალი სიურპრიზები

ინფექციები ჩვენს დროშიც საფრთხეს წარმოადგენენ, მაგრამ ამჟამად პროცესი მეტ-ნაკლებად მართვას ექვემდებარება. თუმცა ახლა, როცა პნევმონიისგან იშვიათად ვინმე თუ კვდება, პირველობენ არაინფექციური დაავადებები: სიკვდილიანობის შემთხვევათა 80 პროცენტი გულის სისხლძარღვთა, ონკოლოგიურ, ქრონიკულ ბრონქო-ფილტვურ დაავადებებსა და შაქრიან დიაბეტზე მოდის.

ადრე ადამიანები უბრალოდ ვერც ონკოლოგიურ დაავადებებამდე, ვერც ინსულტებამდე ვერ ცოცხლობდნენ, ჩვენ კი ვცოცხლობთ, მაგრამ **დაავადებათა განვითარებაში ლომის წილი მაინც ჩვენი ცხოვრების წესს შეაქვს:** ცივილიზაციის წყალობით ჩვენი ყოფა უფრო კომფორტული გახდა, მაგრამ, როგორც ჩანს, **კეთილდღეობა ჯანმრთელობის სინონიმი ყოველთვის არ არის.**

შეგვიძლია თუ არა თავის დაცვა?

უკვდავი არავის შეუძლია იყოს, რადგან ჩვენს ორგანიზმში ყველა უჯრედს გაყოფის გარკვეული პოტენციალი აქვს, რომელიც რაღაც მომენტში იწურება და ორგანიზმში განახლების პროცესები ქკნობის პროცესებით ენაცვლება. საქმე ისაა, თუ რამდენად მალე მოხდება ეს და როგორ იგრძნობს ამ დროს თავს კაცი. ცხოვრების არაჯანსაღი წესი, რომელსაც ცივილიზაციის გამო ვეწევით, ამ პროცესს აჩქარებს და ავადმყოფობების მიზეზი ხდება ხოლმე. ისინი ხშირად ისეთი ფაქტორებითაა გამოწვეული, რომელთა თავიდან არიდება ადამიანს სავსებით შეუძლია.

● **თამბაქოს მოწევა** – იგი აუარესებს გულისა და სისხლძარღვთა მდგომარეობას, ხელს უწყობს ახალწარმონაქმნებს, მისი უარყოფითი ზემოქმედება ფილტვებზე არავითარ ეჭვს არ იწვევს. თუკი უფრო დიდხანს გინდათ იცხოვროთ, თამბაქოს ნუ მოსწევთ“!

● **არაჯანსაღი კვება.** ბოლო ასწლეულის მანძილზე საკვებში მნიშვნელოვნად იმატა მავნე კომპონენტების შემცველობამ, თუმცა მთავარი მაინც ეს არაა. უბედურება ის არის, რომ ამჟამად ადამიანები უწინდელზე გაცილებით მეტს ჭამენ. დღესდღეობით განვითარებულ ქვეყნებში საკვები მოსახლეობის უმეტესი ნაწილისთვის სავსებით ხელმისაწვდომია, ოღონდ მთავარია ზომიერების დაცვა.

10 ათასი ნაბიჯი ჯანმრთელობისკენ

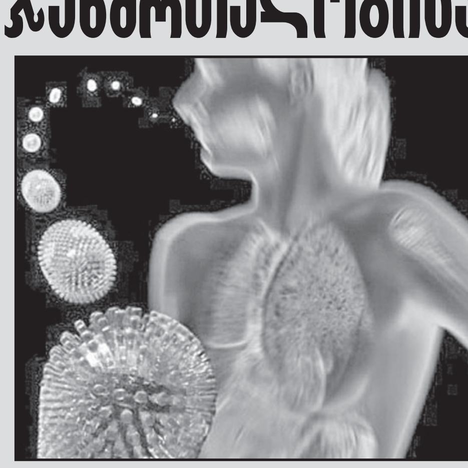

● **ფიზიკური აქტივობის შემცირება.** კიდევ ერთ საფრთხეს ჯანმრთელობას გამუდმებით ჯდომა უქმნის. არადა, ბუნებით ადამიანი მოძრაობაზეა დაპროგრამებული: დღე-ღამეში მან არანაკლებ 10 ათასი ნაბიჯისა უნდა გადადგას, რაც 4-6 კილომეტრის გავლას ნიშნავს. სიარულისთვის საჭიროა საშუალო ან ოდნავ უფრო ჩქარი ტემპის შერჩევა, რაც საკვებთან ერთად მიღებული კალორიების დახარჯვაში დაგეხმარებათ და კუნთებში წვრილ სისხლძარღვთა გახსნას შეუწყობს ხელს. ამას დიდი მნიშვნელობა აქვს ჰიპერტონიის პროფილაქტიკისთვის, რომელსაც შემდგომ გულის დაავადებათა გამოწვევა შეუძლია.

● **ალკოჰოლის მოხმარება.** იგი ღვიძლსა და გულზე უაღრესად ცუდად მოქმედებს. მისი ჭარბი მოხმარება პირდაპირ დიაბეტს არ იწვევს, მაგრამ ნივთიერებათა ცვლას არღვევს, ამიტომ აქაც მთავარია ზომიერება!

● **სტრესები და ნერვიულობა.** ბოლო ასი წლის მანძილზე კაცობრიობის ცხოვრების ტემპი არნახულად აჩქარდა და უფრო დაძაბული გახდა, ასევე გაძლიერდა ინფორმაციის ნაკადი, რაც როგორც ფსიქიკურ, ასევე ფიზიკურ ჯანმრთელობაზე ნეგატიურად აისახება. ამიტომ მნიშვნელოვანია მოდუნება, უსიამოვნებათა გულთან ახლოს არმიტანა ისწავლოთ, რაც დაავადებათა და ნივთიერებათა ცვლის დარღვევის საუცხოო პროფილაქტიკაა.

ნინო ალექსანდრია

მეუღლე გიორგი ჩიქოვანი, შვილი ნიკოლოზ ჩიქოვანი, რძლები ნატალია მანჯავიძე, ირინა ჩიქოვანი, შვილიშვილები ნინო, მარიამი, გიორგი, ანა, ნელი, მძახლები ნინო ვადაჭკორია, ამირან მანჯავიძე იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ზეინაბ როყვა-ჩიქოვანი

პანაშვილი 15 IX, 17 სთ. დაკრძალვა 16 IX, 15 სთ. საბურთალოს ამაღლების სახელობის ტაძრიდან.

დუგლას ქაჯაია ოჯახით თანაუგრძნობს ბატონ გოგი ჩიქოვანს მეუღლის,შესანიშნავი ქალბატონის

ზეინაბ როყვას

გარდაცვალების გამო

დუგლას ქაჯაია, ავთანდილ ძიძიგური, ვასიკო თავართქილაძე, თამაზ შავგულიძე, ჯუმბერ ნიკოლაიშვილი, ნოდარ კობიძე, გურამ არჩვაძე გულწრფელად თანაუგრძნობენ ძმასა და მეგობარს გოგი ჩიქოვანს საყვარელი მეუღლის

ზეინაბ როყვას

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბიზნეს-ინჟინერინგის ფაკულტეტის საბანკო ტექნოლოგიების დეპარტამენტის თანამშრომლები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა დეპარტამენტის თანამშრომელი, აკადემიური საბჭოს წევრი, სრული პროფესორი

ზურაბ ჩხაიძე

და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს და ახლობლებს.

ინფორმაცია

ავარია მსხვერპლით დასრულდა

რუსთავში, მარჯვენა და მარცხენა სანაპიროების დამაკავშირებელ ცენტრალურ ხიდზე ავტოავარია მოხდა.

ავარიის დროს ერთმანეთს „მიცუბიშისა“ და„დაიჰაცუს“ მარკის ავტომობილები შეეჯახნენ. ავარიის შედეგად „დაიჰაცუში“ მყოფი ორი ახალგაზრდა გარდაიცვალა, „მიცუბიშის“ მძღოლი კი რუსთავის ცენტრალურ საავადმყოფოში გადაიყვანეს.

„მიცუბიშს“ „ახალი მემარჯვენეების“ რუსთავის მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატი ნარგიზ ტაბატაძე მართავდა.

როგორც პარტიის ერთ-ერთმა ლიდერმა მანანა ნაჭყებიამ განაცხადა, ტაბატაძეს მუცლის ღრუს დახურული ტრავმა აქვს.

ქეთევან წამებულის გამზირზე ავტოავარია მოხდა

ერთმანეთს ირანის სახელმწიფონომრიანი ნავთობის გადამზიდავი ტრაილერი და მსუბუქი მანქანა შეეჯახნენ. არსებული ინფორმაციით, შემთხვევის შედეგად არავინ დაშავებულა.

ავარიის გამო საცობი წარმოიშვა და ავტომანქანების მოძრაობა შეფერხდა.

◉ სულიერება

მარიამ ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატის „შეუწველი მაყვლის“ დღესასწაული

17 სექტემბერს საქართველოს მართლმადიდებელი წმინდა სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულობს ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატის „შეუწველი მაყვლის“ ხსენებას.

... მარიამ ღვთისმშობლის წინასახე მოსე წინასწარმეტყველმა იხილა მაყვალში, რომელიც ენთო და არ იწვოდა.

ღვთისმშობელ ქალწულს ხშირად უწოდებენ შეუწველ მაყვალს. მას გამოსახავენ ცეცხლოვანი ნათლით განათებულს.

მაყვალი ანთია და არ იწვის. ქალწული შობს და ქალწულადვე რჩება. ხატი რვაქიმიანი ვარსკვლავის სახითაა გამოხატული, რომელიც ორი წვერწამახვილებული ოთხკუთხედისგან შედგება; მათგან ერთი წითელი ფერისაა, რომელიც მოგვაგონებს იმ ცეცხლს, მოსეს მიერ ხილული მაყვალი რომ მოიცვა, და, რომელშიც ის ალით გარშემორტყმული დაუწველი დარჩა...

ხატის „შეუწველი მაყვალი“ განსაკუთრებული ხელნაწერი კანონი არსებობს. ამ კანონის დასაწყისში ასეთი წარწერაა: „ეს საგალობელი სინას მთაზე იგალობება მაშინ, როცა ჭექა-ქუხილი საშიში ხდება ან როცა ვინმე მოისურვებს იგალობოს“.

შეუწველი მაყვლის სახელზე მრავალი ხატია დაწერილი XVII-XVIII საუკუნეებში.

გიული ლიპარტია

პატრიარქის შემოდგომა

ვულოცავთ საუკუნეს შეჭიდებულ ბატონ კარლო გარდაფხაძეს

ბატონო კარლო!

ჩვენო დიდო უფროსო მეგობარო, ორი საუკუნის გამაერთიანებელო დიდო ქართველო მოღვაწევ, სულითა და გულით გილოცავთ დაბადების დღეს – 95 წლისთავს. გილოცავთ წრფელი სიყვარულით, პატივისცემით, მადლიერებით.

მადლობა თქვენი დიდი კაცობისთვის. ამ კაცობის უშრეტი მადლისთვის არა მარტო ჩვენ, შენი თანამედროვენი, არამედ მომავალი თაობებიც გადაგიხდიან მადლობას.

ნუგზარ ფოფხაძე, არმაზ სანებლიძე,
ალეკო ასლანიშვილი, გურამ გოგიაშვილი,
რუსლან რუსია, სპარტაკ ქობულია.

◉ ადამიანი დროში

კაცი, რომელიც აშენებს ქალაქს

თუ ვინმეზე ითქმის, მშოვნელიცაა და მხარჯველიცო, უპირველესთაგანი ზაქრო ბერიკაშვილია.

დღეს ასე მოდურად ქცეულ ქველმოქმედება-მეცენატობას კახეთის მადლიან მიწაზე დავაჟკაცებული „ილიჩი“ ახალგაზრდობიდან ეწევა, როცა გურჯაანის რაიონის სოფელ კოლაგიდან დედაქალაქს მოაშურა და სრულად შეიგრძნო ოჯახის, სანათესაოს, სამეგობროს, სამეზობლოსა თუ უზნელთა დასპონსორების ხიბლი.

ვინ მოთვლის, ათეული წლების განმავლობაში საზკვების დარგის ღვაწლმოსილ მუშაკს რამდენი მოყვასისთვის გაუმართავს უანგაროდ ხელი.

ხომ არ გგონიათ, ამას ვინმეს „ჩაწოდებით“ აკეთებს. როგორ გეკადრებათ – ეს „ბერიკას“ შინაგანი მოთხოვნილებაა, რაც ბევრისგან გამოარჩევს ღირსეულ წინაპართა ღირსეულ შთამომავალს.

თუ არ გჯერათ აღნიშნული სიტყვების ჭეშმარიტება, შეიარეთ ბუკიას ბალში, სადაც ძველი გვარდიის „საკრებულოს“ სული და გული აწ უკვე 80 წლის ზაქრო ბერიკაშვილია.

მრავალჟამიერ, „ილიჩ“!

გია პლატონიშვილი

პაპა და შვილიშვილი –
ზაქრო და გიორგი ბერიკაშვილები.

◉ ჩვენი პრესდაიჯესტი

გუშინდელი გაზეთებიდან

საბერძნეთში ქართველ ემიგრანტებს საპარლამენტო არჩევნები არ აინტერესებთ

ხელისუფლების ზეწოლის მიუხედავად საბერძნეთში მცხოვრები ქართველი ემიგრანტების მნიშვნელოვანი ნაწილი 1 ოქტომბერს დაგეგმილ საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობის მიღებას შეძლებს, თუმცა, ისიც შევიტყვეთ, რომ ემიგრანტებში ოპტიმისტური განწყობა არ არის. ამის გამო მრავალი მათგანი არჩევნებზე წასვლას არ აპირებს, რაშიც ქართველ პოლიტიკოსებს ადანაშაულებენ.

„რეზონანსი“

„ოპოზიცია ამ არჩევნებს ვერ მოიგებს!“

– მიაჩნია ირინა სარიშვილს, – და ეს იმის გათვალისწინებით და ძალიან დიდი ალბათობით, რომ ხელისუფლება არჩევნებს გააყალბებს და ამ გაყალბებაში მას ხელს უწყობს არსებული მდგომარეობა – ოპოზიციის გაუერთიანებლობა, რომლის ძირითადი მიზეზი ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკური არჩევანი და რესპუბლიკური პარტია გახდა...

„ახალი თაობა“

სისხლიანი გარჩევა კესო-ბესოს გამო

ახვლედიანის ქუჩაზე მომხდარი სისხლიანი გარჩევის გამო სამართალდამცველებმა გიორგი ბეჟუაშვილი დააკავეს. ახვლედიანის ქუჩის მცხოვრებლები ყვებიან, რომ მათ სროლის ხმა 2 საათისთვის გაიგონეს, ნახეს მამაკაცები, რომლებიც ჩხუბობდნენ. პირველადი ინფორმაციით, ინციდენტის მიზეზი ცნობილი ტრანსსექსუალი კესო-ბესო იყო. შელაპარაკების შედეგად მისმა მეგობარმა ბეჟუაშვილმა ორი ადამიანი ბახტიარ აივაზოვი და მამია ჩიქვინიძე დაჭრა. შემთხვევა ახვლედიანის ქუჩაზე ჯაზ-კლუბში მოხდა.

„ვერსია“

◉ კადრი

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“
299-62-77; 599 32-85-76.

◉ ანეკდოტები

რუსთაველზე ზის ორი ნარკომანი. ამ დროს გაჩერდება პატრულის მანქანა, იქიდან გადმოვა ორი პოლიციელი და მათი მიმართულებით წავა. ერთი ნარკომანი ეუბნება მეორეს:

– ეს პოლიციელები ცისფერები არიან.

– რა შეატყვე?

– აბა, ამდენი მაგარი გოგო დადის და ესენი ჩვენსკენ მოდიან.

* * *

ცოლი ტელეფონზე ლაპარაკობდა:

– ვინ იყო? – ჰკითხა ქმარმა.

– დედაჩემი. მგონი, სანახევროდ გაგიჟდა.

– რას ერჩი, გამოკეთებულა.

* * *

რაჭველი აღსარებაზე მივიდა ეკლესიაში:

– შევცოდე, მამაო.

– რა, შვილო ჩემო?

– მეგრელი მოვატყუე.

– ეგ ცოდვა კი არა, სასწაულია, შვილო ჩემო.

* * *

გურიაში დედა ეძახის შვილს:

– ბონდოია, სა მიხვალ? – დუმილი.

– ბონდოია, სა მიხვალ თქვა? – პასუხი ისევ არ ისმის.

– ბონდოია, შენ გეკითხები, გამეცი პასუხი სა მიხვალ?

– იქინე.

– ვერ იტყვი მერე?!

* * *

ჭიჭიკიას ეკითხებიან:

– მილიონი რომ გაჩუქოს კაცმა, რას იზამ?

– ვალებს გავისტუმრებ.

– დანარჩენს?

– დანარჩენები მოიცდიან.

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“
(რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს–323
ISSN 2233-3851

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ქობულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24